

Reg. No. B. 431

શ્રીમદ્દિગ્ગજાનન્દસૂરિ સદ્ગુરુમ્યો નમઃ

શ્રી

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

(૬૨ આસની પૂર્ણિમાએ પ્રકટ થતું આસિકપત્ર.)

॥ શાર્દૂલવિક્રીડિતવૃત્તમ્ ॥

કારુણ્યાન્ન સુધારસોઽસ્તિ હૃદયદ્રોહાન્ન હાલાહલં ।
 વૃત્તાદસ્તિ ન કર્ણપાદપ હૃદ ક્રોધાન્ન દાવાનલઃ ॥
 સંતોષાદપરોઽસ્તિ ન પ્રિયસુહૃદ્દોમાન્ન ચાન્યો રિપુ ।
 યુક્તાયુક્તમિદં મયા નિગદિતં યદ્રોચતે તત્ત્યજ ॥

પુ. ૨૭ મુ. વીર સં. ૨૪૫૬. સં. ૧૯૮૬ આષાઠ. આત્મ સં. ૩૫. અંક ૧૨ મો.

પ્રકાશક-શ્રી જૈન આત્માનન્દ સભા-ભાવનગર.
 વિષયાનુક્રમશિકા.

૧	તે જીન બાલક ધર્મ તમારો	...	...	...	...	૩૦૩
૨	ચુર વંદન	...	...	...	...	૩૦૪
૩	ચારિત્ર-અધારણ્યમાં કેટલાક ખાસ અગત્યના ગુણો	...	...	...	...	૩૦૫
૪	રાગ અને દ્વેષના બેદો	...	...	...	...	૩૦૭
૫	શ્રી મહાત્મીર પ્રભુનો ઉપદેશ અને તે સમયની સ્થિતિ.	...	...	...	...	૩૧૨
૬	ખરી જરૂર શાન્તી છે ? હવે કંઈ જાગી જુઓ !	...	...	...	...	૩૧૫
૭	અદ્વૈતચર્ચ	...	...	...	...	૩૧૬
૮	વચનામૃતો	...	...	...	...	૩૧૮
૯	આત્માના ૭ ભયાનક શત્રુ	...	...	...	...	૩૨૨
૧૦	પ્રકીર્ણ.	...	...	...	...	૩૨૬
૧૧	સ્તીકાર અને સમાલોચના.	...	...	...	...	૩૨૭

મુદ્રક:-શા. શુદામચંદ લક્ષ્મણાઈ. આનંદ પ્રિ. પ્રેસ સ્ટેશન રોડ-ભાવનગર.

વાર્ષિક મૂલ્ય રૂ. ૧) દરખાસ અર્થે ૪ આના.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના મુજ્જ આહુકોને ભેટ.

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશના પુસ્તક (૨૭-૨૮) ના આ વર્ષની ભેટ તરીકે જૈન ઐતિહાસિક ગ્રંથ “ મુદ્ધતસાગર યાને માંડવગઢનો મહાન મંત્રીધર ” ભેટ આપવાનો તૈયાર થઈ ગયેલ છે.

જે મહાન પુરુષનું ચરિત્ર આ ગ્રંથમાં આવેલ છે તે પૃથ્વીધર (પેથડ કુમાર) વિક્રમની તેરમી સદીમાં (અત્યારના ધાર રોટ તામે) માંડવગઢમાં થયેલ છે. માંડવગઢના ઉપર પશુ કાળચક્ર ફરી ગયેલ છતાં હાલ તે જૈનની તીર્થભૂમિ તરીકે નાનું માત્ર ગણાય છે. તે વખતે આ શહેરનો મંબ્યાનંદ કાળ હતો. આ પેથડકુમારે પોતાની દરિદ્રાવસ્થામાં કેવા પ્રકારનું ધૈર્ય રાખ્યું અને ઉત્તતાવસ્થા (સદમી પ્રાપ્ત થયા પછી) માં પોતાના દ્રવ્યનો કેવી રીતે સન્માર્ગે વ્યય કરી કેવા પ્રકારે દેવ, ગુરુ, ધર્મની સેવા કરી તેના અનેક પ્રસંગો વાંચતાં કોઈ પણ ભવ્યાત્માને ધર્મ સન્મુખ કરે છે. પેથડશાહે પાંચ લાખ ટંકનું પરિમહ પરિણામ કર્યા પછી, ઉપરાંત દ્રવ્યની વૃદ્ધિ થતાં ગુરુભક્તિમાં, જિન ચૈત્ય નાવવામાં, દાનશાળાઓ ખુલ્લી મુકવામાં, તીર્થયાત્રા અને સ્વામીભાઈની ભક્તિ વગેરેમાં અપરિમિત દ્રવ્યનો વ્યય કર્યો. બીજીશ વર્ષની યુવાન વયે જી સહિત ભલયર્થ મતનો સ્વીકાર કર્યો અને આખું જીવન દેવ, ગુરુભક્તિ અને શુદ્ધ આચાર-વિચારપૂર્વક વ્યતીત કર્યું. સાથે તેમના સુપુત્ર છાંંછે અતુર્વિધ સંઘ સાથે જુદા જુદા તીર્થોની યાત્રાઓમાં દેવ, ગુરુ, ધર્મ, સ્વામી ભાઈની અપૂર્વ ભક્તિ અપરિમિત દ્રવ્ય ખર્ચી કરી, તે પશુ એક ધાર્મિક ઉચ્ચ ભાવના સાથે ઐતિહાસિક સાહિત્ય પશુ પુરું પાડે છે. તે બધા અપૂર્વ, અલૌકિક, અતુરુણીય સત્ય મટનાના પ્રસંગો વાંચતાં મુશુદ્ધ આત્માઓને છલાછલ આત્મિક આનંદ થતા સાથે તેવા જૈન કુળ-શુભ્ય નરરતન થવા જિજ્ઞાસા થાય છે. સાથે મનનપૂર્વક પઠન પાઠન કરનાર ભવ્યાત્માને ઉત્તરોત્તર મોક્ષમાર્ગે લઇ જાય છે.

ગયા વર્ષની જેમ આ બે વર્ષ માટે પશુ આવા ઐતિહાસિક કથાનક ગ્રંથ અમારા મુજ્જ આહુકોને ભેટ આપવામાં આવે છે.

અશાઠ શુદ્ધ ૧૫ થી અમારા માનવંતા આહુકોને બે વર્ષના લવાજમ સાથે પોસ્ટેજ પુરતા, તથા લવાજમ અગાઉ ભરેલ બંધુઓને માત્ર પોસ્ટેજ પુરતા પૈસાનું વીં ૦ પીં ૦ કરી ભેટનું પુસ્તક મોકલવું શરૂ કરેલ છે. જે સ્વીકારી લેવા નમ્ર સુચના છે. કોઈ પણ આહુક મહારાથે વીં ૦ પીં ૦ પાંચ વાળી નાહક જ્ઞાનખાતાને મુકસાન ન કરવા વિનંતિ છે.

પર્યુષણ પર્વમાં થતાં મહાવીર જન્મ મહોત્સવ માટે એક સમગ્ર.

અમારા સાંભળવામાં આવ્યું છે કે કેટલાક ગામમાં ઘોડીઆ પારણા નહીં હોવાથી પર્યુષણ પર્વમાં મહાવીર જન્મ મહોત્સવ થતો નથી, તેથી તેના પ્રચાર કરવા માટે આ સભાના એક આગેવાન સભાસદ તરફથી રૂપાના ઘોડીઆ પારણા શેઠ ગિરધરલાલ આણંદશી તથા શા દામોદરદાસ ગોવીંદજીની દેખરેખ નીચે તૈયાર કરાવી જે ગામના સંબંધે જરૂર હોય તેને અમુક સરતે સમગ્ર કરી આપવામાં આવશે. માટે રૂબરૂ મળી ખુલાસો કરી જવો અને જરૂર જણાય તો પત્રવ્યવહારે આ સભાના સીરનામે કરવો.

श्री आत्मानन्द प्रकाश.

(पुस्तक २७ भुं)

॥ शार्दूलविक्रीडितवृत्तम् ॥

कारुण्यान्न सुधारसोऽस्ति हृदयद्रोहान्न हालाहलं ।
वृत्तादस्ति न कल्पपादप इह क्रोधान्न दावानलः ॥
संतोषादपरोऽस्ति न प्रियसुहृन्नोभाञ्च चान्यो रिपु-
र्युक्तायुक्तमिदं मया निगदितं यद्रोचते तत्तज्ज ॥

(पु० २७ भुं) वीर स. २४५५-५६. आत्म स. ३४-३५. अंक १ थी १२.

प्रकटकर्ता—

श्री जैन आत्मानन्द सभा—भावनगर.

वार्षिक भुल्य श. १-०-० टपाल अर्थ ०-४-०

|| વાર્ષિક અનુક્રમણિકા. ||

નંબર	વિષય	લેખક	પૃષ્ઠ
૧	વર્ષારંભે મંગલ આરાધન (કાવ્ય)	સંઘવી વેલચંદ ધનજી...	૧
૨	નવનવર્ષનું મંગલમય વિધાન.	સલા ...	૩
૩	સુખ તથા સાફલ્ય.	વિકૃલદાસ મૂળચંદ શાહ. B. A.	૯
૪	અનુભવ વચનો.	સદ્ગુણાનુરાગી શ્રીકર્પૂરવિજયજી મહારાજ	૧૪
૫	પ્રશ્નોત્તર સમશ્યાઓ. (કાવ્ય)	છગનલાલ નહાનચંદ નાણાવટી ૧૬. ૩૮. ૧૩૦	
૬	ભરમ પછવાડેનો ભેદ.	નરોત્તમ ખી. શાહ ...	૧૭
૭	સમાધિ.	એક મુનિ મહારાજશ્રી ...	૧૯
૮	આરોગ્યતા. શરીરપર મનની અસર.	આતમવલ્લભ. ...	૨૧
૯	પ્રકીર્ણ.	સેક્રેટરી ... ૨૨, ૨૭૨, ૩૦૧, ૩૨૬.	
૧૦	સ્વીકાર અને સમાલોચના.	૨૩, ૭૯, ૧૦૩, ૧૨૮, ૧૪૮, ૧૭૫, ૨૨૧, ૨૪૮. ૨૭૩, ૩૦૨, ૩૨૭.	
૧૧	વાર્ષિક માંત્રી (કાવ્ય)	સંઘવી વેલચંદ ધનજી ...	૨૫૦
૧૨	શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર.	મુનિરાજ શ્રી દર્શનવિજયજી મહારાજ	
		૨૬, ૬૭, ૮૩, ૧૧૯, ૧૩૭, ૨૨૬, ૨૫૦	
૧૩	આપણી શાસન સમૃદ્ધિ.	આતમવલ્લભ ...	૩૧
૧૪	શ્રીવિજયવલ્લભસૂરિનું રચનાત્મક કાર્ય.	નાનકચંદજી પંખાખી. ...	૩૬
૧૫	શ્રીશંભેશ્વર પાર્શ્વનાથ ચૈત્યવંદનમ્ (કાવ્ય)	સ્વં આચાર્ય શ્રી અજિતસાગરસૂરિ...	૪૦
૧૬	કાર્ય અને આશા.	વિકૃલદાસ મૂળચંદ શાહ. B. A.	
		... ૪૧, ૭૪, ૯૮, ૧૩૩	
૧૭	ખરા પુરુષાર્થ. યોગે સિદ્ધ પરમાત્માને પ્રાપ્ત થયેલા આઠ ગુણો અને તેથી થતો આત્મલાભ.	સદ્ગુણાનુરાગી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ ...	૪૪
૧૮	વર્તમાન પ્રકરણ સંબંધી ચર્ચાપત્ર.	જળજીકાર. ...	૪૫
૧૯	શ્રીમહાવીરનાં મહાન કાર્યો. (કાવ્ય)	છગનલાલ નહાનચંદ નાણાવટી.	૫૭
૨૦	શ્રીમદ્વિજયહીરસૂરિગુણાષ્ટકમ્ (કાવ્ય)	સ્વં આચાર્ય શ્રી અજિતસાગરસૂરિ.	૫૮
૨૧	નશીયમની ઉત્પત્તિ ક્યાંથી છે ?	એક મુનિ શ્રી ...	૬૦
૨૨	વર્તમાન સમાચાર.	૬૬, ૧૦૨, ૧૪૭, ૧૪૮, ૨૧૪, ૨૪૭, ૨૭૦, ૨૯૮	
૨૩	સૂક્ત વચનો.	સદ્ગુણાનુરાગી શ્રી કર્પૂરવિં મં ૭૧, ૧૩૨	
૨૪	પુરુષાર્થ.	આચાર્યશ્રી વિજયકેસરસૂરિ મહારાજ	૭૬
૨૫	વર્ષારંભ વા વીરજયંતિ (કાવ્ય)	સંઘવી વેલચંદ ધનજી ...	૮૧
૨૬	શ્રી વીરવંદન (કાવ્ય)	' રા. નિર્માળ. ' ...	૮૨

(૩)

૨૭	જૈન ઐતિહાસિક સાહિત્ય.	આત્મવક્ષભ	...	...	૮૭
૨૮	સોડહં (કાવ્ય)	કાન્તિલાલ જોડાલાલ શાહ	...	...	૯૪
૨૯	શ્રી મહાવીર મોક્ષ વિલાપ (કાવ્ય)	મુનિમહારાજશ્રી હિમાંશુવિજયજી.	...	...	૯૫
૩૦	પ્રકીર્ણ-ખોધ	સદ્ગુણાનુરાગી શ્રીકર્પૂરવિં મહારાજ.	...	...	૧૦૧
૩૧	વીર કોણ ? કાયર કોણ ? (કાવ્ય)	ઝવેરચંદ જગનલાલ	...	૧૦૫, ૧૦૬	
૩૨	ગૃહિણી ગુણ ગીતા (કાવ્ય)	સંઘવી વેલચંદ ધનજી	...	...	૧૦૬
૩૩	વ્યવહારદશામાં વિચરનાર ચિત્તને ખોધ.	આત્મવક્ષભ	...	...	૧૦૮
૩૪	મનોરથોની ઉપયોગીતા અનેખળ.	સદ્ગુણાનુરાગી શ્રીકર્પૂરવિં મહારાજ	...	...	૧૧૩
૩૫	હિતરૂપ સુકત વચનો.	" "	...	...	૧૧૫
૩૬	શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુ સ્મરણનો મહિમા.	આત્મવક્ષભ	...	...	૧૧૭
૩૭	શ્રી સંઘ મહાત્મ્ય સ્તુતિ.	મુનિરાજશ્રી ન્યાયવિજયજી મહારાજ	...	૧૨૫, ૧૬૫, ૨૦૩	
૩૮	પંચ મહાવત રેખાદશન (કાવ્ય)	સંઘવી વેલચંદ ધનજી	...	...	૧૨૬
૩૯	કાર્યવાહકોની મહત્તા.	આત્મવક્ષભ	...	...	૧૩૬
૪૦	જૈનોની સામાજિક સ્થિતિ અને ખેડારી.	નરોત્તમ ખી. શાહ...	...	...	૧૪૨
૪૧	સુખનું સંશોધન.	નંદલાલ વનેચંદ દક્ષતરી	...	...	૧૪૪
૪૨	આગામી મળવાની જૈન કોન્ફરન્સ માટે સૂચના.	ગાંધી વક્ષભદાસ ત્રિજીવનદાસ...	...	...	૧૪૬
૪૩	આ સભાની વર્તમાન સ્થિતિ અને આવક જવક, હીસાબ, સરવૈયું.	સેક્રેટરી	...	...	૧૫૧
૪૪	ભાવરંગ (કાવ્ય)	જગનલાલ નહાનચંદ નાણાવટી	...	...	૧૫૬
૪૫	જડ-ચૈતન્ય વિષમશ્વમ વર્તનાટક (કાવ્ય)	સંઘવી વેલચંદ ધનજી	...	...	૧૬૦
૪૬	જૈનસામાજમાં પુસ્તકાલયોની પ્રવૃત્તિની આવશ્યકતા અને સભાનો સત્કાર.	સભા	...	...	૧૬૨
૪૭	સુભાષિત મણિરત્ન.	ભાયાણી હરિલાલ જીવરાજભાઈ	...	...	૧૬૬
૪૮	જીવન સંસ્કૃતિ.	કરતુરચંદ હેમચંદ દેશાઈ	...	...	૧૭૦
૪૯	આત્મ વિશ્વાસ.	વિઠ્ઠલદાસ મૂળચંદ શાહ B. A.	૧૭૨, ૨૧૫, ૨૬૬, ૨૮૨.	...	
૫૦	તેરમી શ્રી જૈનશ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ (જુન-નેર) હેવાલ.	સભા	...	...	૧૭૬
૫૧	પ્રેરણાત્મક ગુણાનુવાદ (કાવ્ય)	સંઘવી વેલચંદ ધનજી	...	...	૧૮૬
૫૨	શ્રી તીર્થધીરાજ નામ સાર્થક તત્ત્વ દોહન (કાવ્ય)	" "	...	...	૨૦૦
૫૩	ગુરુત્ત્વાટકમ (કાવ્ય)	સ્વ. આચાર્યશ્રી અજિતસાગર સૂરિ	...	...	૨૦૧
૫૪	સમકિતની છ ભાવના.	સદ્ગુણાનુરાગી શ્રી કર્પૂરવિજયજીમહારાજ.	...	...	૨૦૨
૫૫	જ્ઞાન ગર્ભિત વૈરાગ્યનું મહાત્મ્ય.	" "	...	...	૨૦૬.
૫૬	ધર્મ નાવ. (કાવ્ય).	કાન્તિલાલ જો. શાહ	...	...	૨૧૦.
૫૭	ભૂદેવો આજી.	નંદલાલ વનેચંદ દક્ષતરી...	...	...	૨૧૧.

(૪)

૫૮	જ્યન્મિનાગમ્ (કાવ્ય)	કાન્તિલાલ જે. શાહ ...	... ૨૧૪.
૫૯	અર્થ પ્રયોજન અર્થ ઉપાર્જન કરવાની દિશા.	સદગુણાનુરાગી શ્રીકર્પૂરવિજયજી મહારાજ ..	૨૧૮.
૬૦	ખરું સુખ સંતોષવૃત્તિમાં છે તે ન જુલસો.	,, ,, ,,	...૨૧૮.
૬૧	સુધારો.	સભા ...	...૨૨૨.
૬૨	પંચમહાવત રેખાદર્શન (કાવ્ય)	સંઘવી વેલચંદ ધનજી ...	...૨૨૩.
૬૩	માનવભવની દુર્લભતાના દશ દ્રષ્ટાંત. (કાવ્ય)	સંગ્રહક કરતુરચંદ હેમચંદ દેશાઈ ...	...૨૨૪.
૬૪	શ્રી પાટણના જૈન જ્ઞાન બંડારો.	મગનભાઈ ભ. આમીન ...	૨૩૦-૨૫૩.
૬૫	સંગતભાવ.	સદગુણાનુરાગી શ્રીકર્પૂરવિજયજી મં.	૨૪૫.
૬૬	ગુરુગમ લેવા તેમજ સેવાની આવશ્યકતા.	,, ,, ,,	...૨૪૫.
૬૭	પુરૂષાર્થ.	,, ,, ,,	...૨૪૬.
૬૮	સમયનો ઉપયોગ.	,, ,, ,,	...૨૪૬.
૬૯	સુખોષક રસઝંજી (કાવ્ય)	સંઘવી વેલચંદ ધનજી ...	...૨૪૯.
૭૦	ધર્મ.	શ્રમણોપાસક ...	...૨૬૪.
૭૧	જૈન કોને કહીયે ? (કાવ્ય)	રવ. આચાર્યશ્રી અબ્જિતસાગરસુરિ ...	૨૭૫.
૭૨	હીત-શિક્ષા.	સદગુણાનુરાગી શ્રીકર્પૂરવિજયજી મં.	૨૭૬.
૭૩	મુનિ મહાત્મ્ય.	આત્મવલ્લભ ...	...૨૭૯.
૭૪	પ્રગતિને પંથે-પંચજમમાં પ્રભાત.	મહુવાકર ...	...૨૮૩.
૭૫	બ્રહ્મચર્યાના લાભો.	એક મુનિશ્રી ...	...૨૮૮.
૭૬	કોણે દીઠી કાલ (કાવ્ય)	નંદલાલ વનેચંદ દફતરી...	...૨૯૬.
૭૭	શ્રીગુરુદેવ જ્યન્મિત મહોત્સવ (કાવ્ય)	સંઘવી વેલચંદ ધનજી.	...૨૯૭.
૭૮	આ સભાનો ૩૪ મો વાર્ષિક મહોત્સવ અને શ્રી વિજયાનંદસુરિશ્વરજી મહારાજની ઉજવાયેલ જયંતી.	સભા ...	...૨૯૮.
૭૯	તે જીન બાલક ધર્મ તમારો (કાવ્ય)	નંદલાલ વનેચંદ દફતરી. ...	...૩૦૩.
૮૦	ગુરુ વંદન (કાવ્ય)	,, ,, ...	...૩૦૪.
૮૧	ચારિત્ર અંધારણુમાં કેટલાક અગત્યના ગુણો.	સદગુણાનુરાગી શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ.	...૩૦૫.
૮૨	રાગ અને દ્રેષના બેદો.	અબ્યાસી. ...	...૩૦૭.
૮૩	મહાવીર પ્રભુનો ઉપદેશ અને તે સમયની સ્થિતિ.	એક મુનિ. ...	...૩૧૨.
૮૪	ખરી જરૂર જ્ઞાની છે ? હવે કંઈ જાગી જીવ્યો ?	સદગુણાનુરાગી શ્રી કર્પૂરવિજયજી મહારાજ. ...	...૩૧૫.
૮૫	બ્રહ્મચર્યા.	નંદલાલ વનેચંદ દફતરી. ...	...૩૧૬.
૮૬	વચનામૃતો. ...	એક મુનિ. ...	...૩૧૮.
૮૭	આત્માના છ ભયાનક શત્રુ.	વીકૃતદાસ મૂળચંદ શાહ B. A.	...૩૨૨.

આત્માનન્દ પ્રકાશ.

॥ વંદે વીરમ્ ॥

યથા વા ધૌતપટો જલાર્દ્ર એવ સંહતશ્ચિરેણ શોષમુપયાતિ,
સ એવ ચ વિતાનિતઃ સૂર્યરશ્મિવાયુભિર્હતઃ ચિપ્રં શોષમુપયાતિ,
ન ચ સંહતે તસ્મિન્નભૂત સ્નેહાગમોનાપિ વિતાનિતે સતિ અકૃત્સ્ન
શોષઃ, તદ્વચ્ચથોક્ત નિમિત્તાપવર્તનૈઃ કર્મણઃ ચિપ્રં ફલોપભોગો
ભવતિ, ન ચ કૃતપ્રણાશાકૃતામ્યાગમાફન્યાનીતિ ॥

તત્ત્વાર્થ સૂત્ર-ભાષ્ય-દ્વિતીય અધ્યાય ।

પુસ્તક ૨૭ } વીર સં. ૨૪૧૬ આષાઢ આત્મ સં. ૩૧ } અંક ૧૨ મો.

તે જીન બાલક ધર્મ તમારો.

દાન દયા કરી દહુ દીપાવો, દૂર કરો દીલ દૂશ્મન દાવો;
દીન દુઃખી જન દુઃખ નિવારો, તે જીન બાલક ધર્મ તમારો. ૧

રંક અબોલ અપંગ નિભાવો, કીડી મકોડી હુણાતી બચાવો
જીન સમસ્તનું સાઈ વિચારો, તે જીન બાલક ધર્મ તમારો. ૨

વેણુ કદી કડવું ન સુણાવો, કોષ્ટનું દીલ જરી ન દુભાવો;
પંખી જનાવર તુચ્છ ન ધારો, તે જીન બાલક ધર્મ તમારો. ૩

રોતું રીઆતું જઈ ઘર લાવો, દ્રવ્ય ન હોય દયા બતલાવો;
કર્મ રૂડા કરી પુણ્ય વધારો, તે જીન બાલક ધર્મ તમારો. ૪

૩૦૪

શ્રી અભિમાનંદ પ્રકાશ.

ગાચરમાં જન્મ ઘાસ નાંખાવો, આશીષ દ્યો કરી પાણી પીયાવો;
નાંખી કબુતરને ચણુ હારો, તે જન બાલક ધર્મ તમારો. ૫

રાષ્ટ્રીય આશ્રમ બહાર ચણાવો, બાલ અનાથ સનાથ ભણાવો;
જ્ઞાતિ કુટુંબ સ્વદેશ સુધારો, તે જન બાલક ધર્મ તમારો. ૬

આદરવી વડી વાંચનશાળા, થાયે પ્રજા ઉરમાં અજવાળા;
બોધક પુસ્તકનેજ વધારો, તે જન બાલક ધર્મ તમારો. ૭

કલેશ કુસંપતણા મૂળ કાપો, શાંતિ અભેદ ઘરોઘર સ્થાપો;
અંતરથી અભિમાન વિદારો, તે જન બાળક ધર્મ તમારો. ૮

ગુરુ વડીલ શિખામણુ મુણે, સંઘરવા શિશુના પણુ ગુણે;
જીવન ઉન્નતિએ પગ ચારો, તે જન બાળક ધર્મ તમારો. ૯

સંયમ સત્ય દયા તપ તાણે, ભક્તિ વૈરાગ્ય સ્વચિંતન વાણે;
વૃદ્ધિ ધર્મ વણી પરધારો, તે જન બાળક ધર્મ તમારો ૧૦

દક્ષતરી નંદલાલ વનેચંદ—મોરબી

ગુરુવંદન.

હરીગીત ૭૬.

અમૃત સમી વિદ્યા દીએ, નીજ બાલ જેવા જાણીને;
સારી શીખામણુ આપતા જે, ભાવ અંતર આણીને.
નિઃસ્વાર્થથી સાઈ અમાઈ, ચીંતવી આશીષતા;
તે ધન્ય ધર્મ પિતા ગુરુનો, ચરણને નમીએ સદા.

N. V. Daftury Morvi.

ચારિત્ર-અંધારણમાં કેટલાક ખાસ અગત્યના ગુણો.

૩૦૫

ચારિત્ર-અંધારણમાં કેટલાક ખાસ અગત્યના ગુણો.

ધૈર્ય-એ ગુણથી ચારિત્રમાં આગળ વધાય છે. ચારિત્ર દૃઢ થતું જાય છે. પ્રત્યેક નિષ્ક્રિયતાનું મૂળ ધૈર્યની ખામી છે. ગમે એવા વિકટ પ્રસંગે પણ હિમ્મત નહીં હારી જતાં, તેમાંથી ગુણ ગ્રહણ કરતા રહી, તેનો પાર જનાર ધૈર્યવંત મનુષ્ય ચારિત્રને સફળ કરી શકે છે. નિરાશા કે શોકના પ્રસંગથી ઘેરાતા લગારે ગભરાયા વગર તેનાં કારણ તપાસવાં અને ધૈર્યને ખીલવવાનાં સાધનો તરીકે તેનો ઉપયોગ કરવો. પ્રમાણિકતા કે સત્યતા, ને સરલતા, એ ચારિત્ર મંદિરની દીવાલોમાં ગરજ સારે છે. તેના ઉપર ચારિત્રનો સઘળો આધાર રહે છે. સત્યનો સાચો ભક્ત હશે તે ખીજને ભૂલવણીમાં નાખવા કદી પ્રયત્ન કરશે નહીં. અન્યને છેતરવાના કામમાં આપણે જાતે તો જરૂર છેતરાઈએ જ છીએ. ખીજ તો ન પણ છેતરાય; કારણકે માણસ ગમે એવું કપટ કરે તોપણ મનુષ્યો એકબીજાના હૃદય પારખી જાય છે, અને પછી તો કપટીનો વિશ્વાસ ઉઠી જવાથી તેનું સાચું પણ માર્યું જાય છે, અને તેનો બળાપો થયા કરે છે.

પ્રેમ-નિઃસ્વાર્થ પ્રેમ એ ચારિત્ર મંદિરનું રક્ષણ કરનારું ઉપયોગી છાપડું છે. જેમ મકાનનું બાહ્ય છાપડું તાપ અને વરસાદથી રક્ષણ કરે છે તેમ પ્રેમ પણ જ્ઞાન અને ધૈર્યનો અયોગ્ય ઉપયોગ થતો અટકાવે છે. શુદ્ધ પ્રેમ વગરના જ્ઞાન ને ધૈર્ય પણ ભયરૂપ થઈ પડે છે.

પ્રેમનો એકલો શબ્દ લાગણી સૂચક છે પરંતુ તેમાં માન, પ્રશંસા, પૂજ્ય-ભાવ, ભક્તિભાવ, પરોપકાર, દીલસોજી, દયા, અનુકંપા અને સહાયકવૃત્તિ વિગેરે અનેક સદ્ગુણોનો સમાવેશ થઈ જાય છે. આ સર્વે સદ્ગુણો પ્રેમમાંથી જ પ્રગટે છે. પ્રેમનો મુખ્ય ગુણ મિત્રતા છે અને દૃઢ મિત્રતા એજ અંધુત્વ છે. તેના ઉપર આપણા આત્મ વિકાસનો મોટો આધાર છે. જો આપણો આત્મા બળવાન, ધૈર્યવાન અને તો આપણને આગળ વધતાં કેાણ અટકાવી શકે ?

સ્વતંત્રતામાં જ જીવનનો ખરો આનંદ છે અને સ્વતંત્રતાનો ખરો ઉપયોગ એજ ખરું જીવન. કેદમાં સડવું તેના જેટલું જ અંધન પોતાનો સમય વ્યર્થ ગાળવામાં, પોતાનો ધર્મ યથાર્થ નહીં બજાવવામાં અને પોતાની શક્તિનો યોગ્ય ઉપયોગ નહીં કરવામાં છે. એટલા માટે જ બાહ્ય પદાર્થોથી ભય પામવાની જરૂર નથી, પરંતુ આપણી શક્તિઓનો યોગ્ય ઉપયોગ થતો નથી એજ મોટો ભય છે. આપણી દરજ સદ્ગુણોમાં સંપૂર્ણરીતે આગળ વધવાની છે.

૩૦૬

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શાસ્ત્રી રાખદના અર્થનું રહસ્યત્રાણું ખરું શાસ્ત્ર.

- ૧ શાસ્ત્ર ધાતુ, અનુશિષ્ટ-અનુશાસન અર્થેવાળો છે. અને ત્રૈ ધાતુ પાલન-રક્ષણ અર્થમાં વાપરવાનો સર્વ વ્યાકરણ શાસ્ત્રીઓએ ઠરાવેલ છે.
- ૨ રાગદ્વેષને મોહથી ઉદ્ભવત ચિત્તવાળા જીવોને સદ્ધર્મ માર્ગે અરાખર વિવેક-સર થોજે-જોડે અને વિવિધ જાતનાં દુઃખથી બચાવે એ રીતે શાસ્ત્રનું નિરૂપણ ઉત્તમ જ્ઞાનીજનોએ કરેલું છે.
- ૩ એ ઉપરથી એવો જ સાર નીકળે છે કે સારી રીતે સન્માર્ગમાં સ્થાપન કરવાના સામર્થ્યવડે અને દુઃખથી બચાવવા-રક્ષણ કરવાના નિર્દોષ બળવડે યુક્ત જ હોય તે ખરું શાસ્ત્ર કહેવાય અને સર્વજનનું વચન તે એવા નિર્દોષ સામર્થ્યવાળું શાસ્ત્ર હોઈ શકે.

ઉપનય સાથે ત્રણ વણિકોનું દષ્ટાન્ત.

કોઈ ત્રણ વણિકો પોતપોતાની મૂળની મુડી સાથે લઈને વ્યાપાર કરવા નીકળ્યા તેમાંથી એક વણિક સાવધાનપણે વ્યાપાર કરતો મૂળની પુંજીને વધારવાથી ઘણો લાભ પામ્યો. બીજો વણિક મૂળની પૂંજી લઈને ઘરે આવ્યો અને ત્રીજો વણિક તો મૂળની મુડીને પણ ગુમાવી બેઠો. જેમ વ્યાપાર-વ્યવહારમાં ત્રણ વણિકનું દષ્ટાન્ત દીધું તેમ ધર્મ-વ્યવસાયમાં પણ જાણી લેવું.

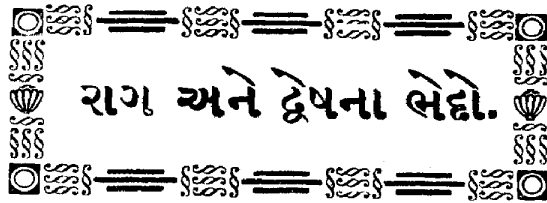
મનુષ્ય મરી, તથાવિધ ભદ્રિકતા-સરજતાને દાનરૂચિ વિગેરે શુભ કરણીવડે ફરી મનુષ્યભવ પામે તે મૂળની મુડી સાચવી રાખી જાણવી. મનુષ્યપણામાં પ્રશસ્ત ભાવે તપ-સંયમનું સેવન-આરાધન કરી, ઉચ્ચ દેવગતિ સાધવામાં આવે તે મુળની મુડીને વધારી લાભ મેળવ્યો જાણવો; અને હિંસા, વિદ્યાસઘાત, ચોરી અને વ્યભિચારાદિક નબળાં કૃત્યો વડે નરક-તિર્યંચ ગતિ ઉપાર્જાય તે મુળની મુડીને ગુમાવી દીધી સમજવી.

ભાવના, પરિણામ અને પ્રવૃત્તિ-એ દરેક પ્રશસ્ત અને અપ્રશસ્ત એમ બે પ્રકારે હોઈ શકે છે અને કોઈપણ કાર્યની સિદ્ધિ માટે ક્રમસર એની જરૂર રહે છેજ. એના વગર કોઈપણ કાર્યની સિદ્ધિ થઈ શકતી નથી એ સંબંધી વિશેષ અધિકાર ગુરૂગમ્ય કે અંથાન્તરથી સ્વયંમેવ જાણી લઈ અપ્રશસ્તભાવ તણ-તજવા ખપ કરીને પ્રશસ્ત ભાવ આદરવા ઉજમાળ થવું જેથી ઇષ્ટ કાર્ય સિદ્ધ થઈ શકે.

લે૦ સદ્ગુણાનુરાગી મુનિરાજ શ્રી કપૂરવિજયજી.

રાગ અને દ્રેષના ભેદો.

૩૦૭

આ સંસારમાં સર્વને વિદિત છે કે, ઉત્તમ જીવોએ રાગ તથા દ્રેષનો સર્વથા ત્યાગ કરવો જોઈએ. રાગ અને દ્રેષ એ અનંત સંસારનું મૂલ છે. આ સંસારના પ્રવાહને વધારનારી એ બેજ વસ્તુ છે. જો આત્મા રાગદ્રેષથી નિર્મુક્ત થાય તો પછી તે મોક્ષનો પુર્ણ અધિકારી બને છે એમાં કોઈ જાતની શંકા રહેતી નથી. ભગવાન તીર્થંકરોએ અને જૈન મહર્ષિઓએ તેટલા માટે રાગ દ્રેષ ત્યાગ કરવાનો જ ઉપદેશ કરેલો છે. આત્માની મલિનતા પણ એ ઉભયમાં જ રહેલી છે, જ્યાં સુધી રાગ તથા દ્રેષની મલિન છાયા આત્માને આચ્છાદિત કરે છે, ત્યાં સુધી આત્મા પોતાનું શુદ્ધ સ્વરૂપ જોઈ શકતો નથી. શુદ્ધ દર્શનના સ્વભાવવાળો આત્મા રાગ-દ્રેષના ગાઢ અંધકારમાં અંધ થઈ જાય છે અને તેથી વિવિધ પ્રકારના કર્મોને બાંધે છે.

એકંદર રાગ અને દ્રેષ અપ્રશસ્ત ગણાય છે, તોપણ કોઈ કોઈ પ્રસંગે તે પ્રશસ્ત અને આદરણીય મનાય છે. તે વાત જૈન અધ્યાત્મવેત્તાઓએ પોતાના આગમમાં સુકિતપૂર્વક દર્શાવી છે, અને તેના રમણીય દૃષ્ટાંતો આપી સિદ્ધ પણ કરેલી છે.

રાગનો અર્થ પ્રીતિ થાય છે અને દ્રેષનો અર્થ અપ્રીતિ થાય છે. કોઈ પણ વસ્તુ ઉપર હૃદયથી પ્રીતિ ઉપજે અને તેને સંપાદન કરવાની ઇચ્છા ઉત્પન્ન થાય તે રાગનું શુદ્ધ સ્વરૂપ છે. કોઈ પણ વસ્તુ ઉપર હૃદયથી અભાવ ઉત્પન્ન થાય અને તેને ત્યાગ કરવાની ઇચ્છા થાય તે દ્રેષ કહેવાય છે. રાગ કોઈ અપેક્ષાએ પ્રશસ્ત થાય છે અને કોઈ અપેક્ષાએ અપ્રશસ્ત થાય છે, તેવી રીતે દ્રેષ પણ કોઈ અપેક્ષાએ પ્રશસ્ત અને કોઈ અપેક્ષાએ અપ્રશસ્ત થાય છે. એટલે પ્રશસ્ત અને અપ્રશસ્ત એવા બે ભેદ રાગના અને તેવાજ બે ભેદ દ્રેષના થઈ શકે છે. સારા ઉદ્દેશથી ધર્મ ભક્તિ, નીતિ અને શુભ કામમાં તેમજ પરમાત્મા, ગુરૂ અને સજ્જનો ઉપર જે રાગ કરવો તે પ્રશસ્ત રાગ કહેવાય છે અને તેવા રાગને ધારણ કરનારા રાગી પુરૂષો મહાત્માઓની કોટિમાં ગણાય છે. સત્કાર્યો કરવા રાગી થયેલા પુરૂષો કદિ આ જગતના પ્રપંચમાં પડતા દેખાય અને તેને માટે શુદ્ધ બુદ્ધિથી પ્રવર્તન કરતા હોય તો તેઓનો રાગ પ્રશસ્ત હોવાથી તેઓ પ્રશંસનીય ગણાય છે. આથી કરીને જેઓ સામાજિક શુભ કાર્યોમાં, સ્વજ્ઞાતિ કે સંઘની સુધારણાના કાર્યોમાં રાગ ધરનારા હોય છે, તેઓ પ્રશસ્ત રાગને ધારણ કરનારા સમજવા અને તેઓ રાગી છતાં ધન્યવાદને પાત્ર બને છે.

મિથ્યાત્વ, અજ્ઞાન અને અવિરતિ ઉપર તેમજ આ સાંસારિક વિષયો ઉપર રાગ ધારણ કરવામાં આવે છે, તે અપ્રશસ્ત રાગ ગણાય છે અને તેવા રાગને ધારણ કરનારા પુરૂષો અપ્રશસ્ત રાગી કહેવાય છે.

આજકાલ આવો રાગ વિશેષ પ્રવર્તે છે. કેટલાકએક તે અપ્રશસ્ત રાગને વશ થઈ જૈન ધર્મની હીલણા કરાવે છે અમુક નગર, અમુક ઊપાશ્રય અને અમુક શ્રાવક તથા શ્રાવિકા ઉપર રાગ ધરનારા મુનિઓ વીર પ્રભુની આજ્ઞાનું ખંડન કરે છે. તેવીજ રીતે ગૃહસ્થ શ્રાવકો પણ અમુક વ્યક્તિ અથવા સંસ્થાપર રાગ કરી બીજાને હાનિ પહોંચાડવાના કામમાં રાચે તો એ પણ અર્હંત પ્રભુના આદેશનું ઉલ્લંઘન કરનારા અને શ્રાવકભાસ ગણાય છે; માટે એવો અપ્રશસ્ત રાગ ધારણ કરવો ન જોઈએ. એ રાગથી પ્રતિકૂલ એવો દ્રેષ પણ પ્રશસ્ત અને અપ્રશસ્ત એવા બે પ્રકારનો છે. મિથ્યાત્વ, અજ્ઞાન અવિરતિ વગેરે અશુભ તરફ દ્રેષ કરવો તે પ્રશસ્ત દ્રેષ કહેવાય છે; કારણ કે, જો તેમને વિષે દ્રેષ ઉત્પન્ન ન થાય તો પછી તેઓનો ત્યાગ કેમ થઈ શકે? હૃદયમાં દ્રેષના અંકુરો ઉત્પન્ન થયા વિના ત્યાગ બુદ્ધિ થતીજ નથી. તો એ અપેક્ષા એ દ્રેષ પણ શ્રેષ્ઠ ગણાય છે. તથાપિ તેની અંદર એટલી સૂક્ષ્મતા છે કે, તે દ્રેષ પરને તાપ કરનારો ન હોવો જોઈએ. બીજા પ્રાણીને તાપ કરનારો દ્રેષ પ્રશસ્ત થઈ શકતો નથી. કોઈ માણસ મિથ્યાત્વી, અજ્ઞાની, કૂર કે ઘાતકી હોય તો તેની તરફ દ્રેષ કરવો તે માત્ર અભાવ રૂપે કરવાનો છે; કાંઈ તેને પરિતાપ કરવા રૂપે કે હેરાન હાનિ કરવાનો નથી. તેવા માણસને હાનિ કરવા માટે જે કાંઈ યોજના કરવી એવો દ્રેષ પ્રશસ્ત કહેવાતો નથી. એવા દ્રેષનો તો સર્વદા ત્યાગ કરવો જોઈએ પરને તાપ કરનારા દ્રેષમાં ક્રોધના અંશો હોય છે અને ક્રોધ એ કપાય હોવાથી સર્વથા અનાદરણીય છે.

વળી રાગના સંકલેશ અને વિશુદ્ધ એવા બે અંગરૂપ વિભાગ થઈ શકે છે. તેમ દ્રેષના થઈ શકતા નથી, કારણ કે, દ્રેષમાં વિશુદ્ધ નો ભાગ આવી શકે જ નહીં. તે તો સર્વદા સંકલેશમય છે.

જો કે દ્રેષ તો સર્વથા ત્યાગ કરવા યોગ્ય છે. દ્રેષના પરિણામ પરિતાપક હોય છે પણ જે દ્રેષ કરવાનો કહ્યો છે, તે અભાવરૂપ માત્ર અપેક્ષાએજ દ્રેષ સમજવો ક્રોધ રૂપ દ્રેષ સમજવો નહીં. અભાવનો અર્થ અરૂચિ કે અણુગમે થાય છે. એટલે કોઈ વસ્તુ કે અનુદાન તરફ હૃદયથી અરૂચિ-અણુગમે બતાવવો એનું નામજ દ્રેષ છે. હાનિ કે પરિતાપ કરનારો દ્રેષ અહિં લેવાનો નથી. જો એવો દ્રેષ ન લઈએ તો સામાન્ય રીતે કોઈ પણ નઠારી વસ્તુ ત્યાગ કરવાના પરિણામ થાય નહીં.

જે દ્રેષ ક્રોધ બુદ્ધિથી બીજાને હાનિ કરવા ઉત્પન્ન થાય તે અપ્રશસ્ત દ્રેષ કહેવાય છે અને તેવા દ્રેષથી કર્મના બંધ થાય છે.

રાગ અને દ્રેષના ભેદા.

૩૦૬

આ સિવાય ચાર નિક્ષેપાથી પણ રાગ તથા દ્રેષના ભેદ દર્શાવેલા છે. જેને માટે અધ્યાત્મ મત પરીક્ષા નામના ગ્રંથમાં સારી રીતે વિવેચન કરેલું છે. ૧ નામ, ૨ સ્થાપના, ૩ દ્રવ્ય અને ૪ ભાવ-એ ચાર પ્રકારે રાગ તથા દ્રેષના ચાર ચાર ભેદ થાય છે.

જેમકે નામરાગ, સ્થાપના રાગ, દ્રવ્યરાગ અને ભાવરાગ, એમ ચાર ભેદથી રાગ દર્શાવેલા છે. જેનું નામ રાગ હોય તે નામરાગ કહેવાય છે. જે રાગવાનનું ચિત્ર કાઢવામાં આવ્યું હોય, તે સ્થાપનારાગ કહેવાય છે. દ્રવ્ય એટલે વસ્તુતા એક રીતે જે રાગ તે દ્રવ્યરાગ કહેવાય છે. તે દ્રવ્યરાગના કર્મદ્રવ્યરાગ અને નોકર્મદ્રવ્યરાગ એવા બે પ્રકાર છે, તેમાં કર્મદ્રવ્ય રાગના ચાર પ્રકાર છે. ૧ યોગ કર્મ દ્રવ્ય રાગ, ૨ બદ્ધમાન કર્મ દ્રવ્યરાગ, ૩ બદ્ધ કર્મદ્રવ્ય રાગ અને ૪ ઉદીરણા પ્રાપ્ત કર્મ દ્રવ્યરાગ. તે દરેકનું સ્વરૂપ જૈન આગમમાં વિસ્તારથી વર્ણન કરેલું છે. તેનું સંક્ષિપ્ત સ્વરૂપ આ પ્રમાણે છે. જે જે મોહનીય કર્મના પુદ્ગલ બંધ પરિણામને અભિમુખ થયાં હોય તે યોગકર્મ દ્રવ્યરાગ કહેવાય છે. મોહનીય કર્મના પુદ્ગલ બંધ ક્રિયાના પરિણામને પામ્યા હોય, તે બદ્ધમાન કર્મદ્રવ્યરાગ કહેવાય છે. જે મોહનીય કર્મના પુદ્ગલ બંધ પરિણામની નિષ્ઠાને પામ્યા હોય, તે બદ્ધકર્મ દ્રવ્યરાગ કહેવાય છે. અને જે મોહનીય કર્મના પુદ્ગલ ઉદયને પામ્યા હોય તે ઉદીરણા પ્રાપ્ત કર્મ દ્રવ્યરાગ કહેવાય છે. આ ચાર પ્રકારનો સંબંધ મોહનીય કર્મ આશ્રીને રહેલો છે. મોહનીય કર્મના પુદ્ગલબંધ પરિણામને અભિમુખ થવું, તેની પુદ્ગલ બંધ ક્રિયા, પુદ્ગલ બંધ નિષ્ઠા, અને પુદ્ગલ ઉદય-આવી રીતે મોહનીય કર્મની ચાર પ્રકારની સ્થિતિ ઉપર આ કર્મ દ્રવ્યરાગ રહેલ છે. અને તે પ્રમાણે રાગની દશા જોવામાં આવે છે. એટલે જ્યારે જીવને મોહનીય કર્મના પુદ્ગલ બંધની અભિમુખતા, ક્રિયા, નિષ્ઠા અને ઉદય પ્રાપ્ત થાય છે, ત્યારે તેનામાં રાગદશા ઉત્પન્ન થાય છે. તે દશાના ઉદ્દેશથી જ્ઞાની પુરૂષોએ એવી રીતે તેના ચાર પ્રકાર કહેલા છે.

જેનો કર્મ દ્રવ્યરાગનો બીજો પ્રકાર કહેવામાં આવ્યો છે, તેના વિશ્રસા અને પ્રયોગ એવા બે પ્રકાર છે એટલે વિશ્રસાનોકર્મ દ્રવ્યરાગ અને પ્રયોગનો કર્મદ્રવ્યરાગ-એવા નામ પડી શકે છે. પહેલો વિશ્રસાનો કર્મ દ્રવ્યરાગ ક્ષણિક સ્થિતિવાલો હોય છે. તે ઉપર સંધ્યારાગનું દષ્ટાંત આપેલું છે. જેમ સંધ્યારાગની સ્થિતિ ક્ષણિક રહે છે, તેવી રીતે વિશ્રસાનો કર્મદ્રવ્ય રાગની સ્થિતિ ક્ષણિક રહે છે. જે આત્માને એ રાગ લગ્ન થયો હોય, તે આત્મા એ રાગનો ક્ષણિક અનુરાગી બને છે. બીજા પ્રયોગનો કર્મદ્રવ્યરાગને માટે કસુંબી વસ્ત્રનું દષ્ટાંત છે. તે રાગ ચિરસ્થાયી છે. જેમ કસુંબી વસ્ત્રનો રંગ વસ્ત્રની અંદર ઘણો વખત રહે છે, તેમ પ્રયોગનો કર્મદ્રવ્યનો રાગ આત્માની સાથે ઘણો વખત રહે છે. એ રાગનો

૩૦૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

રાગી આત્મા પોતાની રાગ દશાને એટલો બધો આધીન થઈ જાય છે કે જેથી તે પોતાનું શુદ્ધ સ્વરૂપ ભૂલી જઈ કષાયોના કષ્ટ જાળમાં ફસી પડે છે.

વળી જેમ દ્રવ્યરાગ છે, તેમ ભાવરાગ કહેવાય છે અને તેના બે ભેદ પડી શકે છે. ઉદય પ્રાપ્ત ભાવરાગ અને પરિણામ ભાવરાગ એવા બે ભેદથી તેઓ લખાય છે. જ્યારે આત્માની અંદર મોહનીય કર્મનો ઉદય થાય ત્યારે તે ઉદયપ્રાપ્ત ભાવ રાગ કહેવાય છે અને જ્યારે મોહનીય કર્મ પરિણામને પામે ત્યારે પરિણામ ભાવરાગ કહેવાય છે. આ બંને રાગ જન્મધારી આત્માને તેના જીવનમાં અનુભવવામાં આવે છે અને તેને આધારે તે જીવાત્મા તેટલા પ્રમાણમાં રાગદશા પામે છે અને તેના ફલ ભોગવે છે.

તે પ્રમાણે દ્રેષના પણ પ્રથમ નામ, સ્થાપના, દ્રવ્ય અને ભાવ એવા ચાર પ્રકાર થાય છે.

તેમાં દ્રવ્યદ્રેષના બે પ્રકાર છે, કર્મદ્રવ્ય દ્રેષ અને નોકર્મ દ્રવ્ય દ્રેષ તેમાં જે કર્મદ્રવ્ય દ્રેષ છે, તેના યોગ, બંધનમાન, બંધ અને ઊદીરણા પ્રાપ્ત એવા ચાર ભેદ આગળ રાગના બતાવ્યા તે પ્રમાણે પડી શકે છે. આ ચાર ભેદ પણ મોહનીય કર્મને આશ્રીને રહેલા છે. પૂર્વે કહેલા રાગની જેમ નોકર્મદ્રવ્ય દ્રેષના વિશ્રમ્ભા અને પ્રયોગ એવા બે ભેદ થાય છે અને તેની સ્થિતિ ઉપર પણ સંધ્યા અને કસુળી વસ્ત્રના દૃષ્ટાંત લાગુ પડે છે. તેમાં ભાવદ્રેષના ઉદય અને પરિણામ એવા બે પ્રકાર અને તેમના લક્ષણો પણ પૂર્વવત્ સમજવાના છે.

આ પ્રમાણે રાગ અને દ્રેષના અનેક ભેદ જોઈને આગમમાં દર્શાવેલા છે, અને તેનો ત્યાગ કરવાને ઉત્તમ પ્રકારે ઉપદેશ આપેલો છે.

મહાનુભાવ શ્રી યશોવિજયજી ઉપાધ્યાય મહારાજે રાગ અને દ્રેષનું સ્વરૂપ નયની રીતિથી ઘટાવી તે ઉપર એટલું બધું સુંદર વિવેચન કરેલું છે કે, જે વાંચવાથી વિદ્વાન વાચકના હૃદયમાં રાગ તથા દ્રેષનું સ્વરૂપ યથાર્થ સમજાય છે અને તેથી તેનો ત્યાગ કરવા પ્રવૃત્ત થવાય છે.

તે મહાનુભાવ લખે છે કે, રાગ તથા દ્રેષના લક્ષણો નયની રીતિને અનુસરી જુદા જુદા થઈ શકે છે. સંગ્રહ નયની રીતિએ ક્રોધ તથા માન એ બંને અપ્રીતિનું પરિણામ હોવાથી દ્રેષ કહેવાય છે અને માયા તથા લોભ એ પ્રીતિનું પરિણામ હોવાથી રાગ કહેવાય છે. વ્યવહારનયની રીતિએ માયાની યોજના બીજાના ઉપદ્રાવને માટે થાય છે, માટે માયા પણ દ્રેષ જ કહેવાય છે. ન્યાયોપાનિર્જિત દ્રવ્ય વગેરેમાં જે લોભ થાય છે તે રાગ કહેવાય છે, પરંતુ અન્યાયોપાનિર્જિત દ્રવ્ય વગેરેમાં

રાગ અને દ્રેષના ભેદો.

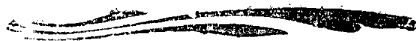
૩૧૧

રેમાં જે લોભ થાય છે, તે રાગ કહેવાય નહીં, કારણ કે એનાથી કષાયાદિકની ઉત્પત્તિ થાય છે.

રૂઝુસુત્રની નયની રીતિએ ક્રોધ અપ્રીતિનું પરિણામ હોવાથી એકાંત દ્રેષ કહેવાય, બાકીના માન, માયા અને લોભ-એ ત્રણ એકાંત દ્રેષ કહેવાય નહીં, પણ અનેકાંત દ્રેષ કહેવાય, કારણ કે જ્યારે માન પોતાના ઉત્કર્ષના પરિણામ રૂપ હોય છે, ત્યારે તે રાગ કહેવાય છે. અને જ્યારે તે પરનિંદાના પરિણામરૂપ હોય ત્યારે દ્રેષ કહેવાય છે; તેવી માયા અને લોભ પણ જ્યારે પૂર્વ પરિણામરૂપ હોય ત્યારે રાગ કહેવાય અને પરદ્રોહના પરિણામ રૂપ હોય ત્યારે દ્રેષ કહેવાય છે.

શબ્દનયની રીતિએ ક્રોધ તથા લોભ એ બંને કષાયરૂપ હોવાથી એમાંના માન તથા માયા અપ્રીતિના પરિણામરૂપે થઇને જ્યારે ક્રોધમાં આવીને મળી જાય ત્યારે તે દ્રેષ કહેવાય છે અને પ્રીતિના પરિણામ રૂપે થઇ જ્યારે લોભમાં આવીને મળી જાય ત્યારે રાગ કહેવાય છે. આ પ્રમાણે મહાનુભાવ યશોવિજયજી ઉપાધ્યાય નયમાર્ગની રીતિથી રાગ તથા દ્રેષના બુદ્ધા બુદ્ધા સ્વરૂપ બતાવી તેના પરિણામને પ્રભાવ દર્શાવી તેમનાથી સદા દૂર રહેવાની સૂચના કરે છે. તે સાથે તેઓ ખાસ જણાવે છે કે કોઈ પણ મુનિ કે ગૃહસ્થે ફક્તની ઇચ્છા રાખ્યા વગર ધર્મ સાધન કરવું, જો ફક્તની ઇચ્છા રાખવામાં આવે તો તેમાં રાગ અને દ્રેષ આવ્યા વગર રહેતા નથી: તેને માટે મહાત્મા યશોવિજયજી લખે છે કે, “**फलकंखा राग दोसकया**” “ ફક્તની ઇચ્છા રાગ અને દ્રેષથી થાય છે. ”

એવી રીતે રાગ અને દ્રેષનું સ્વરૂપ સમજી દરેક ભવી આત્માએ તેમાંથી તદ્દન મુક્ત થવાને તન, મન અને ધનથી પ્રયત્ન કરવો જોઈએ. તેમ છતાં જો કદિ રાગ અને દ્રેષથી તદ્દન મુક્ત ન થવાય તો પ્રશસ્ત રાગ અને પ્રશસ્ત દ્રેષનું સેવન કરવું અને એમ કરતાં કરતાં અનુક્રમે પોતાના આત્માનું શુદ્ધ સ્વરૂપ ઓળખી વિત-રાગ ભાવની ભાવના ભાવવી જેથી પરિણામે આત્મા પરમદશાનો અધિકારી થઇ શકે.

૩૧૨

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

શ્રી મહાવીર પ્રભુનો ઉપદેશ. અને તે સમયની સ્થિતિ.

જન્મમક ગામથી જ શ્રી મહાવીર પોતાનો ઉપદેશ શરૂ કર્યો. કર્મથી જ બંધ અને મોક્ષ થાય છે. અહિંસા, સત્ય, અચ્યૂર્ય, પ્રહ્લયર્ય અને અપરિચ્છદ એ મોક્ષનાં સાધનો છે એવો એમના પહેલા ઉપદેશનો સાર હતો. સર્વ ધર્મનું મૂળ દયા છે, પણ દયાના પૂર્ણ ઉત્કર્ષ માટે ક્ષમા, નમ્રતા, સરલતા, પવિત્રતા, સંયમ, સંતોષ સત્ય, તપ, પ્રહ્લયર્ય અને અપરિચ્છદ એ દશ ધર્મો સેવવા જોઈએ. ॥ ૧ ॥

*

*

*

ક્ષમા રહિત માણસ દયાનું સારી રીતે પાલન નથી કરી શકતો, તેથી જે ક્ષમા કરવામાં તત્પર છે તે ધર્મને ઉત્તમ રીતે સાધી શકે છે. ॥ ૨ ॥

*

*

*

સર્વ સદ્ગુણો વિનયને આધિન છે અને વિનય નમ્રતાથી જ આવે છે. જે પુરૂષ નમ્ર છે તે સર્વ ગુણસંપન્ન થાય છે. ॥ ૩ ॥

*

*

*

સરલતા વિના કોઈ પુરૂષ શુદ્ધ થઈ શકતો નથી અને તેમ થયા સિવાય ધર્મ પાળી શકતો નથી. ધર્મ વિના મોક્ષ નથી અને મોક્ષ વિના સુખ નથી. ॥ ૪ ॥

*

*

*

સરળતા વિના પવિત્રતા નથી અને પવિત્રતા વિના મોક્ષ નથી. ॥ ૬ ॥

*

*

*

વિષય સુખના ત્યાગ કરવાથી જેણે ભય તથા રાગ-દ્રેષને તજ્યા છે એવા ત્યાગી નિઃશ્ચિન્થી (સંયમી-સંતોષી) કહેવાય છે. ॥ ૫ ॥

*

*

*

તન, મન, અને વચનના એકતા રાખવી અને પૂર્વાપર સત્ય વચનનો ઉચ્ચાર કરવો એ ચાર પ્રકારનું સત્ય છે. ॥ ૭ ॥

*

*

*

ઉપવાસ, આહારમાં બે ચાર કોળીયા ઉણા રહેવું. આજીવિકાનો નિયમ, રસ ત્યાગ, શિતોષ્ણાદિ સમવૃત્તિથી સહેવાં અને સ્થિર આસને રહેવું એ છ પ્રકારનું

શ્રીમહાવીર પ્રભુનો ઉપદેશ અને તે સમયની સ્થિતિ. ૩૧૩

બાહ્ય તપ છે. પ્રાયશ્ચિત્ત, ધ્યાન, સેવા, વિનય, કાર્યોત્સર્ગ અને સ્વાધ્યાય એ છ પ્રકારનું અભ્યન્તર તપ છે. ॥૮૮॥

* * *
સંપૂર્ણ સંયમપૂર્વક મન, વચન અને કાયાવડે રહેવું એ પ્રહ્માર્થ છે. ॥૮૯॥

* * *
નિસ્પૃહતા એજ અપરિગ્રહ છે જેથી ઉપર કહેલા દશ ધર્મોના સેવનથી આયોઆપ ભય, રાગ અને દ્વેષ નાશ પામે છે અને જ્ઞાનની પ્રાપ્તિ થાય છે. શાન્ત દાન્ત, વ્રત નિયમમાં સાવધાન અને વિશ્વવત્સલ મોક્ષાર્થી મનુષ્ય નિષ્કપટ પણે જે જે ક્રિયા કરે છે તેથી ગુણની વૃદ્ધિ થાય છે. જે પુરૂષની શ્રદ્ધા પવિત્ર છે તેને શુભ અશુભ બન્ને વસ્તુઓ શુભ વિચાર ને લીધે શુભ રૂપેજ ફળ આપે છે. ॥૯૦॥

* * *
હે મુનિ ! એટલે હે વિચારશીલ પુરૂષો ! જન્મ અને જરાનાં દુઃખને તમારે દૂર કરવા હોય તો અહિંસા ધર્મનો આદર કરો.

* * *
જેમ તમોને સુખ પ્રિય છે તેમ સર્વ જીવોને સુખ પ્રિય છે, એમ વિચારી કોઈપણ જીવને મારશો નહિ અને બીજા પાસે મરાવશો નહિ. લોકોના દુઃખોને જાણનાર સર્વ જ્ઞાની પુરૂષોએ એ મુનિઓને, ગૃહસ્થોને, રાગીઓને, ત્યાગીઓને, ભોગીઓને અને યોગીઓને આવો પવિત્ર અને શાશ્વત ધર્મ કહ્યો છે કે કોઈપણ જીવને હણવો નહિ, તેના પર હકુમત ચલાવવી નહીં, તેને કબજે કરવો નહીં, અને તેને હેરાન કરવો નહિ. પરાક્રમી પુરૂષ સંકટો પડતાં પણ દયા છોડતો નથી.

* * *
હે મુનિ ! અંદર જ યુદ્ધ કર, બીજા બહારનાં યુદ્ધની શી જરૂર છે. યુદ્ધની ચાવી સામગ્રી મળવી ઘણી મુશ્કેલ છે.

વિવેક એજ ખરો સાથી છે.

વિવેક હોય તો ગામમાં રહેતાં પણ ધર્મ છે અને જંગલમાં રહેતાં પણ ધર્મ છે. વિવેક ન હોય તો બન્ને નિવાસ અધર્મ રૂપ જ છે.

* * *
મહાવીરના ઉપદેશોનો અત્યંત ફેલાવો કરનાર અને એમની અતિશય ભકિતભાવથી સેવા કરનાર મુખ્ય મોટા અગીયાર શિષ્યો હતા. એ સર્વ

૩૧૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

પ્રથમ ગૌતમ ગોત્રના બ્રાહ્મણે હતા. અગીયારે લાઈએ વિદ્વાન અને મોટા મોટા કુલોના અધિપતિઓ હતા. સર્વે તપસ્વી, નિરહંકારી અને મુમુક્ષુ હતા. વેદ વિહિત કર્મકાન્ડમાં પ્રવિણ હતા પણ પદાર્થ જ્ઞાનથી શાન્તિને પામ્યા ન હતા. મહાવીરે એમના સંશયો કાપી નાંખી એમને સાધુ દિક્ષા આપી.

*

*

*

મહાવીરે જૈન ધર્મમાં નવું ચેતન રેડી એની પુનઃ પ્રતિષ્ઠા કરી. એમના ઉપદેશના પરિણામે પ્રજા વળી પાછી જોરથી જૈન ધર્મ પ્રત્યે આકર્ષાઈ. વૈરાગ્ય અને અહિંસાનો નવો જીવાળ દેશ ઉપર ફરી આવ્યો. અનેક રાજાઓ, ગૃહસ્થો અને સ્ત્રીઓએ સંસારનો ત્યાગ કરી સન્યાસ ધર્મ ગ્રહણ કર્યો. એણે કેવળ જૈનધર્મમાંથી મંસાહાર સદંતર બંધ કર્યો એટલું જ નહીં પણ એ ધર્મને પરિણામે વૈદિક ધર્મમાં પણ અહિંસા પરમ ધર્મ મનાયો. અને કૃળાહારનો સિદ્ધાંત મોટે ભાગે હિન્દુ પ્રજાએ સ્વીકાર્યો.

*

*

*

મહાવીરના ઉપદેશનું પરિણામ પોતાના સમયમાં કેટલું ભારે હતું એ જાણવું મુશ્કેલ છે, પણ એ આર્હત ધર્મે હિંદુસ્તાનમાં પોતાનો પાયો સ્થિર રાખ્યો છે. એક કાળમાં વૈદિકો અને જૈનો વચ્ચે ભારે ઝગડા ચાલતા હતા, પણ આજે બંને સંપ્રદાયો વચ્ચે કશો વૈરભાવ રહ્યો નથી. આનું કારણ એ છે કે જૈનધર્મનાં કેટલાક તત્ત્વો વૈદિકોએ અને ખાસ કરીને વૈષ્ણવ સંપ્રદાયોએ અને પૌરાણિકોએ પૂર્ણપણે પોતામાં મેળવી લીધાં છે. એ એ ધર્મો વચ્ચે ભારે પ્રકૃતિનો કે સંસ્કારનો ભેદ હવે રહ્યો નથી.

*

*

*

બહોંતેર વર્ષની વય સુધી મહાવીરે ધર્મોપદેશ કર્યો. એમણે જૈનધર્મને નવું સ્વરૂપ આપ્યું. એમના કાળમાં શ્રી પાર્શ્વનાથ તીર્થંકરનો સંપ્રદાય ચાલતો. પાછળથી શ્રી મહાવીરે અને શ્રી પાર્શ્વનાથ પ્રભુના અનુયાયીઓએ પોતાના ભેદોને સમાવી દઈ દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ અને ભાવ તપાસી જૈનધર્મને એકરૂપતા આપી. બહોંતેરમે વર્ષે કારતક વદ અમાસને દિવસે મહાવીરનું નિવાળું થયું.

ઘૃષ્ટ દેવતાની અત્યંત ભક્તિવડે ચિત્ત શુદ્ધ કરી મનુષ્યની સર્વે ઉત્તમ સંપત્તિઓ સંપાદન કરી છેવટે તેનું પણ અભિમાન તથા આત્મ સ્વરૂપમાં સ્થિર રહેવું એ ખરું ધ્યેય છે.

એક મુનિ.

ખરી જરૂર શાની છે ?

૩૧૫

ખરી જરૂર શાની છે ?

હવે કંઈ જાગી જુઓ !

પ્રભુ ! અમને ખરા માણસ આપો ! આવા સમયમાં મોટા દિલના મજબૂત મનના, ખરી શ્રદ્ધાવાળા, અને કામ કરવાને ખુશી, પદવીના લોભથી તણાઈ ન જાય તેવા, પદવીની લાલચથી ઠગાય નહિ તેવા, દૃઢ અભિપ્રાય તથા સંકલ્પ શક્તિવાળા અને સત્યશીલ માણસોની જરૂર છે. ”

કર્તવ્ય-કુળા—પોતાના અધિકાર પ્રમાણે કામ કરો, તેના ફળ માટે અધીરા ન બનો. અર્પણ બુદ્ધિથી કામ કરનાર ઘણું કમાય છે.

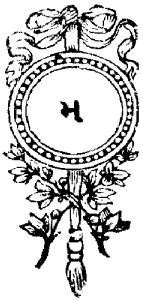
નિઃસ્વાર્થ સેવાથી થતો આત્મ સંતોષ—એ તેનો જેવો તેવો બદલો નથી.

ધર્મની પરીક્ષા (કસોટી) :—દેશના સામાજિક પ્રશ્નોના નિર્ણયમાં અમુક ધર્મ કેટલો ઉપયોગી થઈ પડે છે એ ધર્મની પૂરતી કસોટી છે, એમ હાલનું જગત વધારેને વધારે માનતું જશે. તમારા પોતાના ધર્મ તરફ દૃષ્ટિ ફેરવો તેમાંથી તમારા દેશની ઉન્નતિ થાય છે કે કેમ ? તેની તપાસ કરો. તે કાંઈ કામ કરે છે કે નહીં તેની તજવીજ કરો. જે કાંઈ પરિણામ આવવાં જોઈએ તે તેનાથી આવે છે કે નહીં તેની તપાસ કરો. જે માણસ સંપૂર્ણ રીતે ધર્મનિષ્ઠ રહે તેને સમાજ સેવા તથા દેશાભિમાન તરફ કેટલું પ્રેતસાહન રહે છે ? વિચારવા યોગ્ય એવી ઘણી ઘણી બાબતો છે. કોઈ માણસનું ધાર્મિક જીવન તેના કાર્યોમાં સ્પષ્ટ રીતે માલુમ પડી ન આવે તો તે જીવન ચૈતન્યમય અગર ખરું જીવન હોઈ શકે નહીં. માત્ર બુદ્ધિમાન લોકોની એક જાતિ ઉત્પન્ન કરવી એજ કેળવણીનો હેતુ હોવો જોઈએ નહીં. સમાજના અંગભૂત તરીકે લોકોમાં કર્તવ્ય બુદ્ધિ અને જવાબદારીની લાગણી ઉત્પન્ન થાય એ પણ તેનો હેતુ છે.

એકતા—વિચાર, વાણી અને આચારની એકતા આવવી જોઈએ ને દરેક-માંથી મહત્ત્વના દૂર થઈ, પવિત્રતા દાખલ થવી જોઈએ. એમ કરવાના અભ્યાસથી જ આપણા સૌનું શ્રેય સંભવે છે.

સદગુણાનુરાગી મુનિરાજશ્રી કપૂરવિજયજી.

લેખક:—દંડતરી નંદલાલ વનેચંદ પોપટભાઈ—મોરબી.

નુધ્યની પચીસ વર્ષની ઉમર થાય ત્યાં સુધીનો કાળ સાધારણ રીતે વિદ્યાર્થી અવસ્થાનો ગણાય છે, અને માણસના મગજનો વિકાસ અને શરીરના અંગોની સંપૂર્ણ ખીલવણી પણ ઘણે ભાગે ત્યાં સુધીના સમયમાં જ થાય છે, એટલે તે સમય દરમ્યાન ખીલતા અંગોને પોષણ આપવા માટે અને અભ્યાસ થકી થાકી જતા મગજની પુષ્ટિ કરવા માટે લોહીનું સત્વ જે વીર્ય તેના રક્ષણની ખાસ જરૂર છે, માટે વિદ્યાર્થી-ઓએ વિદ્યાર્થી-અવસ્થા સુધી નિર્મળ ભાવથી અખંડપણે અભ્યયર્ય પાળવું જોઈએ. જેઓને દુર્ભાગ્યે સ્વેચ્છાથી અથવા માળાપે પાડેલી ફરજથી વિદ્યાર્થી અવસ્થામાં અભ્યયર્ય ભંગ કરવાનો વળત આવે છે અર્થાત્ પરણાવી દીધેલ હોય છે, તેઓને શારીરિક તથા માનસિક મહા અનર્થોની સાથે ઘણી હાનિ પહોંચવાનો સંભવ છે. મગજ મારી કરવી પડે તેવા કઠીન અભ્યાસના યોગ્યથી મગજને ઘણોજ ઘસારો લાગે છે, અને જેમ જેમ અભ્યાસનો પરિશ્રમ વધતો જાય છે, તેમ તેમ મગજનું ઘર્ષણ થાય છે. જેટલા પ્રમાણમાં મગજનું ઘર્ષણ થાય તેનાથી અધિક તેને પોષણ મળવું જોઈએ. ઘસારાની ખોટ પૂરી પાડી મગજને પોષણ આપનાર જે કોઈ તત્વ હોય તો તે વીર્ય છે, માટે તેનું સર્વથા રક્ષણ થવું જોઈએ. જે તેમ થાય તો જીવનની આખાદિ અને મગજની પરિસ્થિતિને પ્રાયે ઘણો લાગતો નથી, પણ મગજ અને શરીરને પોષણ આપનાર વીર્યને જે અપરિપકવ સ્થિતિમાં કોઈપણ રીતે હાનિ પહોંચવાનો સંભવ ઉભો થયો તો પછી મગજનું પોષણ થવું તો દૂર રહ્યું પણ રક્ષણ થવું એ પણ મુશ્કેલ છે.

વીર્યનો સંબંધ મનુષ્યના સ્થૂળ દેહની સાથે તેમજ માનસિક શક્તિની સાથે પણ રહેલો છે. જેઓ વિશુદ્ધ અભ્યયારી હોય છે તેઓની શારીરિક સંપત્તિ સારી હોય છે; એટલું જ નહિ પણ તેઓનું મગજ પણ તાબું ને તાબું જ રહે છે, તેથી ઉલટું જેઓ અખંડ અભ્યયર્યને સેવી શકતા નથી તેઓની શારીરિક તેમજ માનસિક શક્તિ દિવસે દિવસે ક્ષીણ થતી જાય છે. આ કારણથી જ વીર્યને શરીરનો તેમજ મગજનો રાખ કહેલો છે. વીર્ય સંપૂર્ણ રીતે પરિપકવ થવાનો સમય આરોગ્યશાસ્ત્રના વિદ્વાનોએ પચીસ વર્ષ સુધીનો લેખ્યો છે, અને તેથી તેને અનુસરીને વિદ્વાનોએ ઉપદેશ્યું છે કે વિદ્યાર્થીઓએ પ્રથમ અવસ્થામાં વિશુદ્ધ

અદ્વચર્ય.

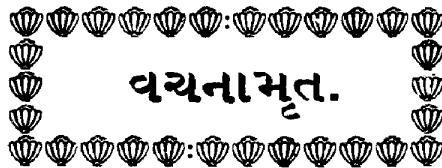
૩૧૭

અદ્વચર્ય પાળવું. એ અવસ્થામાં જો વિદ્યાર્થીઓ અદ્વચર્ય પાળી શકે નહિ તો તેઓ શારીરિક સ્વાસ્થ્યને અનુભવી શકતા નથી, તેમજ માનસિક શક્તિ ક્ષીણ થતી જવાને લીધે સ્મરણ શક્તિ ઘસાતી-ભુંસાતી બન્ય છે, અને વિદ્યાભ્યાસ બરાબર રીતે થઈ શકતો નથી. સતેજ સ્મરણ શક્તિ વિના વિદ્યા-ભ્યાસમાં યથેદ પ્રગતિ થઈ શકતી નથી, તેથી જે વીર્યનો શારીરિક તેમજ માનસિક શક્તિ સાથે નિકટનો સંબંધ છે તેનો ક્ષય વીર્યની અપરિપક્વ દશામાં-પ્રથમ અવસ્થામાં જ બાલ્યવયમાં જરાપણ થવા દેવો જોઈએ નહિ. વિદ્યાભ્યાસથી સ્મરણ શક્તિ ઉપર બોલે થાય છે એ તો નક્કી જ છે. અને એ બોલથી મગજને જે કાંઈ ઘસારો લાગે છે તે ઘસારો અદ્વચર્યના પાલનથી-વીર્યનો દુર્વ્ય નહીં થવાથી પુરાઈ જતા પુનઃ મગજ અને સ્મરણશક્તિ તાણને તાણ રહે છે, અને તેવો વિદ્યાર્થી વિદ્યાભ્યાસને માટે સર્વથા યોગ્ય જ રહે છે. પરંતુ એક બાબતે વિદ્યાભ્યાસથી મગજને અને સ્મરણશક્તિને ઘસારો લાગતો હોય તથા બીજી બાબતે વીર્યના દુર્વ્યથી એ ઘસારાની ખોટ પુરાવાને બદલે વધતી જતી હોય, ત્યાં મગજ વિદ્યાભ્યાસને માટે પુનઃ તાણું બનતું જવાનો સંભવ જ રહેતો નથી. આ કારણથી જ વિદ્યાભ્યાસને અને અઅદ્વચર્યને કિંવા ગૃહસ્થાશ્રમને એકી સાથે બનતું નથી. અદ્વચર્યનો અર્થ વીર્યવ્યય ન કરવો એટલો જ થતો નથી, પણ મન, વચન અને કાયાથી અદ્વચારી રહેવું તેજ ખરું અદ્વચર્ય છે. કાયાથી અદ્વચારી ન રહેવાય તો મગજ અને શરીર બન્નેનું સ્વાસ્થ્ય સચવાતું નથી, તેવી જ રીતે મન અને વચનથી જો અદ્વચર્ય ન સેવાય તો ચિત્તની એકાગ્રતા સચવાતી નથી. વ્યગ્ર ચિત્તવાળો બનેલો વિદ્યાર્થી વિદ્યાભ્યાસને માટે નાલાયક ઠરે છે, આ કારણથી અઅદ્વચર્ય સંબંધી વિકારી વિચારોને પણ મગજમાં સ્થાન આપવું જોઈએ નહીં. જેઓ વિષયની વાતો કરતા હોય તેઓની પાસે ઉભા પણ રહેવું નહીં, તેમજ તેવી ભાષાનો ઉપયોગ પણ કરવો નહીં. માનસિક અને વાચિક અદ્વચર્ય નહીં પાળી શકનારા તરૂણ વિદ્યાર્થીઓ શરીરથી અદ્વચર્ય પાળે છે, છતાં તેઓના મગજને તથા શરીરને તો શારીરિક અઅદ્વચર્યના જેટલો જ ઘસારો લાગે છે. શારીરિક અદ્વચર્ય પાળવામાં આવ્યા છતાં આ ઘસારો કોણ કરે છે ? પેલા અઅદ્વચર્ય સંબંધી વિકારજનક વિચારો જ. શાસ્ત્રમાં વિદ્યાર્થીઓએ ત્યજવા યોગ્ય પ્રસંગોમાં સ્ત્રીઓની સામે જોવું તથા તેને આલિંગન કરવું એ પ્રસંગો પણ ગણાવ્યા છે. વિકારજનક નાટકો જોવા, તથા તેવા નોવેલો-વાર્તાના પુસ્તકો વાંચવા ઇત્યાદિ સર્વ પ્રસંગો અઅદ્વચર્યના પ્રવેશક માર્ગો છે અને તેથી પ્રત્યેક વિદ્યાર્થીએ તેવા પ્રસંગોથી સર્વદા દૂર રહેવું જોઈએ. તેવા વિકારી વિચારના દર્શકથી જે વિદ્યાર્થીનું મગજ હારતું નથી તેજ વિદ્યાર્થી વિશુદ્ધ અદ્વચર્ય પાળી શકે છે, અને વિદ્યાભ્યાસમાં સંપૂર્ણ રીતે પાર પડી શકે છે.

૩૧૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

વચનામૃત.

કુતરેં ગાડા નીચે ચાલ્યું જાય ને મનમાં એવું અભિમાન રાખે કે હુંજ ગાડું ખેંચી જાઉં છું એમ ન કરો.

× × ×
અભિમાન કરવાથી આપણાં શુભ કર્મો પણ એાછી સત્તાવાળા અને મલીન થઇ જાય છે.

× × ×
જેમ કમળનું પાંદડું પાણીમાં રહેવા છતાં કોરું રહે છે તેમ આસક્તિ છોડીને કર્મો કરવાથી કર્મ કર્યા છતાં તમે બંધનમાં આવશો નહિં.

× × ×
કડવી તુંબડીને જત્રા કરાવી હોય તો પણ તેથી અંદરથી ઘોયા વિના તે કાંઈ મીઠી થાય નહિં તેમ અંતર ઘોયા વિના આડંબરથી કાંઈ પાપ જાય નહીં.

× × ×
મોત એ શું છે ? જેમ માણસો જીનાં લુગડાં તજીને બીજાં નવાં લુગડાં પહેરે છે તેમ જીનાં શરીરને છોડીને જીવ બીજા નવા શરીરો ધારણ કરે છે; તેથી સિદ્ધ થાય છે કે મોતને ખાતર આપણે મોતથી ડરતા નથી પણ આપણા પાપને લીધે આપણે મોતથી ડરીએ છીએ. માટે ભાષણો, બાવિધ્યનાં સંકટને યાદ કરીને દુઃખનો બોજો ન વધારો.

× × ×
આપણને માયારૂપી સાપ કરડેલો છે એ સાપનું ઝેર ઉતારનાર ગુરૂ છે માટે સદ્-ગુરૂને શરણે જાઓ.

× × ×
વખત ગુમાવવાથી સરતી વસ્તુ પણ મોંઘી થઇ જાય છે; તેમજ વાર લગાડવાથી ભક્તિની કિંમત પણ વધી જાય છે. માટે જેમ અને તેમ જલ્દીથી ભક્તિમાં લાગી જવું જોઈએ.

× × ×
જે દરદી એાસડ ખાય પણ કરી પાળે નહિં તેનો રોગ જાય નહીં તેમજ જે માણસ ધર્મને જાણે પણ પાળે નહિં તેનો કાંઈ ઉદ્ધાર થાય નહિં.

× × ×
સત્સંગમાં જવાથી અંતરના દોષો સમજાય છે તેથી પાપથી બચી શકાય છે.

× × ×
સોની જેમ સોનાની કણીઓ (રજકણો) સાચવે છે તેમ ભક્તોએ વખતની કણીઓ સંકડો સાચવવી જોઈએ.

× × ×

વચનામૃત.

૩૧૬

તપ એટલે શું ? આપણા મનની ઇચ્છાઓને રોકવી તેવું નામ તપ છે.

ખીજને શિખામણુ આપવી એમાં કાંઈ મોટી વાત નથી પણ તે પ્રમાણે વર્તવું એમાંજ ખુબી છે.

પૈસાથી આત્મશાન્તિ મેળવી શકાતી નથી.

સારા માણુ પાસે કરેલી માગણી પણ વ્યર્થ જતી નથી ત્યારે પરમાત્મા પાસે કરેલ જીવનની પ્રાર્થનાઓ કેમ વ્યર્થ જશે ?

માયાને જીત્યા વિના પ્રભુને ઝોળખી શકાય નહીં અને ભક્તિ વિના માયાને જીતી શકાય નહીં માટે ભક્તિ કરો.

આપણાં અંતરનાં જૂના પાપો અને ધુરી ટેવો છોડ્યા વિના ખરી ભક્તિ થઈ શકે નહિં.

ગામમાં રાજા આવવાનો હોય તો કેટલી બધી સફાઈ રાખવી પડે છે ત્યારે પ્રભુ હૃદયમાં લાવવા માટે કેટલું બધું પવિત્ર થવું જોઈએ એ વિચાર તો કરો.

પાપ કરવું એ બહું સહેલું છે. ઘરમાં બેસીને તથા સુતાં સુતાં પણ ધુરા વિચાર કરીને પાપ કરી શકાય છે. માટે પાપથી બચવાની બહુજ કાશીશ કરો.

બધા જીવો સુખી થાઓ, કોઈપણજીવને કાંઈપણ દુઃખ ન રહો. સર્વનું કલ્યાણ થાઓ અને કોઈપણ ઠેકાણે જરા પણ દુઃખ ન રહો. પ્રાચીન આર્ય રૂષિઓની પ્રાતઃકાળની પહેલી પ્રાર્થના આજ હતી. હે પ્રભુ સર્વેનું કલ્યાણ કરો. આવી ભલી ઇચ્છાથી જ પાપથી બચાય છે. માટે પ્રભુના રસ્તામાં જવું હોય તો હંમેશા શુભેચ્છા રાખો.

મોજ ઉઠાવતી વખતે બહુ મજા પડે છે પણ હિમાચલ ચુકવતી વખતે તેની ખબર પડશે.

આત્મભોગ આપ્યા વિના ક્ષતેહ મળી શકે નહીં.

ખીજને સુખી કર્યા વિના પોતાથી સુખી થઈ શકાય નહીં.

આપણને સૌને પંડીતાઈ બહુ ગમે છે. તેથી પંડીતાઈના ઝગડામાં જ ફસી પડાય અને અંતર ખાલી રહી જાય એમ ન થાય એ સંભાળજો.

૩૨૦

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મનુષ્ય જ્યારે પોતાના મનનું પૃથક્કરણ કરે છે અને પ્રત્યેક મનુષ્ય નીરખીને જુએ છે ત્યારે કેટલીક વસ્તુઓ કદાપિ નષ્ટ થતી નથી કેટલીક વસ્તુઓ સ્વભાવથી જ અખંડ પરિપૂર્ણ અને ઉજ્જવળ છે, એમ તેના જાણુવામાં આવી શકે છે અને એમ થયું એટલે પછી તેને દુઃખ પણ થતું નથી અને શોક પણ થતો નથી. સર્વ દુઃખો ભીતિ અને મનમાં ઇચ્છાની ઉત્પત્તિથી થાય છે. મનુષ્યને જો એવો નિશ્ચય થઈ જાય કે હું કદાપિ મરવાનો જ નથી તો પછી તેને મરણની ભીતિ થશે નહિ. અને આપણે પરિપૂર્ણ છીએ એવો જોનો નિશ્ચય થઈ ગયો એટલે પછી તેના મનમાં પોકળ ઇચ્છાઓ ઉપજતી નથી અને તેઓને દુઃખનું નામ માત્ર પણ રહેતું નથી.

x x x

જ્ઞાનના સમસ્ત વિષયો મનઃ સાંમર્થ્યની એકાગ્રતા વિના કેવી રીતે પ્રાપ્ત થઈ શકે ?

x x x

સુખ અને દુઃખ આપણા દાસ છે; આપણે તેના દાસ નથી.

x x x

આપણે જ્યાં ને ત્યાં પડી રહેવું અને આગળ ન વધવું એ જ્ઞાનહીન પશુનો સ્વભાવ છે.

x x x

શુભનો શોધ કરવો અને અશુભથી અલિપ્ત રહેવું એ મનુષ્યનો સ્વભાવ છે અને શુભ કે અશુભ ઉભયમાંથી એકની પણ ઇચ્છા ન રાખવી અને શાશ્વત આનંદમાં નિમગ્ન થવું એ દેવનો સ્વભાવ છે. આપણને દેવ જ થવા ઘો.

x x x

હૃદયને મહાસાગર સમાન બનાવો અને શુભ અને અશુભ એક સરખાં જાણો, એ બંને કેવળ ઇશ્વરના ખેલ છે સર્વનો ઉપભોગ લ્યો, કશાની ઇચ્છા પણ ન રાખો અને અનિચ્છા પણ ન રાખો, કિન્તુ જે આવે તેનો સ્વીકાર કરો.

x x x

જ્યારે મનુષ્યો તમારી નિંદા કરે ત્યારે તમે તેમને શુભ આશીર્વાદ આપો. તેઓ તમારી નિંદા કરીને તમારું કેટલું કલ્યાણ કરે છે એનો વિચાર કરો. નિંદા નિંદા કરીને ખીજની નહીં પણ કેવળ પોતાની જ હાનિ કરી શકે છે. જ્યાં મનુષ્યો તમને ધિક્કારતા હોય ત્યાં તમે જાઓ અને તમારામાંથી અહંભાવનાને મારી બહાર કાઢી મૂકવાનું કાર્ય તેમને કરવા ઘો.

x x x

શરીર આ જન્મ સાગરના સામે તીરે પહોંચાડનારી નૌકા છે માટે એની ધણી જ સંભાળ લેવી. આરોગ્ય ન હોય એવા પુરૂષો યોગી થઈ શકતા નથી. મનમાં ઔદાસ્ય હોય તો તેના યોગે અભ્યાસનો ઉદ્દાસ અથવા અભ્યાસની ઇચ્છા ઉત્પન્ન થવાનો સંભવ છે.

x x x

વચનામૃત.

૩૨૧

મનને વાળવા માટે કેટલાક કાળ પર્યંત એકજ પદાર્થની આકૃતિ મન પાસે ગ્રહણ કરાવવાથી બધા વિદ્વો દૂર થઇ જાય છે.

x

x

x

આપણા મનમાં ચાર પ્રકારના વિચારો હોવા જોઈએ. પ્રથમ એ કે આપણે બધા જોડે મૈત્રી રાખવી જોઈએ. બીજો ગુણ એ કે જે કાંઈ દુઃખમાં હોય તેના પર દયા રાખવી જોઈએ. ત્રીજો ગુણ એ કે લોકોને સુખી જોઈને સુખી થવું. અને ચતુર્થ ગુણ એ કે દુષ્ટોની ઉપેક્ષા કરવી.

x

x

x

આપણા સમક્ષ જે કાંઈ આવે તે સર્વ સાથે એમજ વર્તવું જોઈએ.

x

x

x

પ્રત્યેક વેળાએ દ્રેષ્ટને દાખી દેશો. અથવા ક્રોધનો આવેશ આવે તો તેનો અવરોધ અટકાવ કરવો. તેના વગર બહાર નીકળવા દેશો નહીં. તો તેથી આપણામાં તેટલી શક્તિનો વધારો થશે. એવી રીતે સંગ્રહ કરેલી શક્તિ ધીમે ધીમે વધારે ઉચ્ચ પ્રકારની શક્તિમાં બદલાતી જાય છે.

*

*

*

આ વિશ્વ એક વિશાળ ઉન્મત્ત શાળા છે કે જેમાંના મનુષ્યો ઉન્મત્ત છે. કેટલાકો ધનની પાછળ ગાંઠાયેલા છે, કેટલાકોની ઓઝો માટે કાગળી ચરકી ગઇ છે, કેટલાકો નામ અથવા કીર્તિની પાછળ દોવાના બન્યા છે.

*

*

*

ઇશ્વર પારસમણી છે. આપણને એક ક્ષણમાત્રમાં સુવર્ણના સ્વરૂપમાં ફેરવી નાંખે છે. જોકે બાહ્યસ્વરૂપે તેવુંજ રહે છે પરંતુ સ્વભાવતું પરિવર્તન થઇ જાય છે. મનુષ્યનો આકાર તો રહે છે પણ આપણે તો કાંઈને પણ હાનિ કીંવા પાપકૃતિ કરતાં અટકી જઈએ છીએ.

*

*

*

જે કામ તથા ક્રોધને અટકાવી શકે છે તેજ એક મહાન યોગી છે.

*

*

*

કાંઈ પણ વસ્તુની વાસના ન રાખો, કારણ કે તમે જે વાસના કરતા હો તે વસ્તુ તમોને આવી શકે છે અને તેનીજ સાથે ભયંકર બંધન પણ આવી લાગે છે. કાંઈપણ વસ્તુની ઇચ્છા રાખવી તે આપણને પોતાને બંધનમાં નાખવા બરાબર છે. વાસના રાખવાથી આપણી અવસ્થા ત્રણ વરદાન માગનાર મનુષ્યના જેવી થાય છે. જ્યાં સુધી આપણે આત્મ સંતુષ્ટ-વાસનાહીન ન થઈએ ત્યાં સુધી આપણે કદાપી મુક્તિ મેળવી શકીએ તેમ નથી. આત્માનો ઉદ્ધાર આત્મા જ છે.

*

*

*

મનોવિકાસ અને મનઃ સંયમ કર્યા પછી મનને તમે પોતાની ઇચ્છાનુસાર કાંઈપણ બાબતોએ વાળી શકો એમ છો.

એક મુનિ.

આત્માના છ ભયાનક શત્રુ.

વિકુલદાસ મૂ. શાહ.

કામ, ક્રોધ, લોભ, મોહ, મદ અને મત્સર એ આત્માના છ શત્રુ છે. એનું નામ અરિષડ્ વર્ગ. આપણને પ્રિય લાગનારી વસ્તુઓ (સ્ત્રી, પુત્ર, ધન, માન વિગેરે) મેળવવાની ઇચ્છાને કામ કહેવામાં આવે છે. આપણા વિચારોથી વિપરીત અથવા આપણને ન ગમે તેવું કાર્ય જોઈને મનની જે સ્થિતિ થાય છે તેનું નામ ક્રોધ, અસુક વસ્તુ આપણી પાસે નથી અથવા છે તો ઘણી થોડી છે, તે વધારે થઈ જાય તથા તે જોઈ થવાનો કદિપણ પ્રસંગ ન આવે એ જાતની તૃષ્ણાને લોભ કહે છે. કોઈ પણ વસ્તુ ઉપર આસક્ત થઈને તેની ઉપર અત્યંત પ્રીતિ રાખવી અને ખીજ વસ્તુઓને ભૂલી જવી એનું નામ મોહ છે. હું ઘણો બળવાન છું, વીર ગણાઉં છું, મારા ગુણોની સમાનતા કરનાર બીજો કોઈ નથી, હું ઉચ્ચ જ્ઞાનદાન કુટુંબનો છું, મારી પ્રબળ સત્તા છે, મારી જેટલું ધન કોઈની પાસે નથી; મારા બળ, વિદ્યા, માન, પ્રતિષ્ઠા અને ધનની બરોબરી કોણ કરી શકે એમ છે ? વાહ ! શું હું એવા હલકા માણસની સાથે જોલું ? કદિ નહિ. હું એને કદિ નહિ જોલાવું. શું હું એને ઘરે જાઉં ? કદિ નહિ. તે મારી આગળ શી વિસાતમાં છે ? એવા એવા વિચારો મનમાં કરવા એનું નામ મદ અથવા ગર્વ છે. અર્થાત્ હું એક મહાપુરુષ અને પૈસાદાર છું, મારી જેવો માણસ આખી દુનિયામાં નથી એ પ્રકારનું જે અભિમાન અથવા અહંકાર થાય છે તે મદ કહેવાય છે. બીજાનું ભલું થતું જોઈને આપણા મનમાં દુઃખ થાય તે મત્સર કહેવાય છે. અર્થાત્ કોઈના સુખ-વૈભવ ન જોઈ શકવા તે મત્સર અથવા બળાપો કહેવાય છે. તેને ઇર્ષ્યા પણ કહેવામાં આવે.

ઉપરોક્ત છ વસ્તુ મનુષ્યના ગુણ પણ થઈ શકે છે, તથાપિ જો એનો યથાર્થ ઉપયોગ ન કરવામાં આવે તો તે દુર્ગુણ-અવગુણરૂપે પરિણમે છે. જેવી રીતે અગ્નિ લૌકિકમાં એક મહાન દેવતા ગણાય છે, પાંચ મહાતત્ત્વોમાંનું એક તત્ત્વ છે, તેના ગુણો પણ અપાર છે; પરંતુ જો તેનો સાચો ઉપયોગ ન આવડે તો તે કેવળ બાળી નાંખનાર પદાર્થ નીવડે છે અને જો તેનો ઉપયોગ બરાબર સમજૂપૂર્વક કરવામાં આવે તો એ અગ્નિવડે મોટા મોટા યજ્ઞો થઈ શકે છે, સુંદર સ્વાદિષ્ટ પકવાન બનાવી શકાય છે તથા એવા એવા અનેક મહાન કાર્યો સાધી શકાય છે.

(૧) કામ.

પૂર્વોક્ત ષડ્વર્ગને જ્યાંસુધી સારો ઉપયોગ નથી કરવામાં આવતો ત્યાંસુધી મનુષ્યને કોઈપણ સ્થિતિમાં સુખ મળી શકતું નથી. શાસ્ત્રોમાં કામને વિષયાગ્નિ

આત્માના છ ભયાનક શત્રુ.

૩૨૩

સ્વરૂપ માનવામાં આવેલ છે, કેમકે એની જ્વાળા વિષ અને અગ્નિથી પણ ભયાનક છે. સંસારમાં કામના પ્રભાવથી મનુષ્યોનું જેટલું અધઃપતન થાય છે તેટલું બીજા કશાથી થતું નથી; પરંતુ એ ત્યારે જ થાય છે કે જ્યારે એનો દુરૂપયોગ કરવામાં આવે છે. જો એ કામ સ્ત્રી, પુત્ર, ધન, માન વિગેરેમાં રાખવામાં આવે તો તે ખરેખર મહા અનર્થનું કારણ બને છે; પરંતુ એજ કામ જો પ્રભુના જ્ઞાનમય સુમધુર સ્વરૂપમાં રાખવામાં આવે અને પરમાત્માના જ સાક્ષાત્કારની ઇચ્છા રાખવામાં આવે તો તે સફળ બનીને મનુષ્યોનો મિત્ર બની જાય અને તેનું કલ્યાણ થઈ જાય. એટલા માટે સાંસારિક વસ્તુઓમાં રહેલી કામની પ્રવૃત્તિને જ્ઞાનરૂપી શીતલ જળવડે શાંત કરી દેવી જોઈએ અને તેને પ્રભુપ્રેમમાં લગાડી દેવી જોઈએ. કહ્યું છે કે:—

ત્રિવિધં નરકસ્યેદં દ્વારં નાશનમાત્મનઃ ।

કામઃ ક્રોધસ્તથા લોભસ્તસ્માદેતત્ત્રયં ત્યજેત્ ॥

કામ, ક્રોધ, અને લોભ એ ત્રણ પ્રકારના નરકનાં દ્વાર છે, એ આપણો નાશ કરનાર છે. એટલા માટે એ ત્રણેનો ત્યાગ કરવો જોઈએ.

(૨) ક્રોધ.

આ છ પ્રકારના શત્રુઓમાં ક્રોધ સૌથી પ્રધાન શત્રુ છે. શરીરમાં ક્રોધનો વાસ હોય તો પછી બીજા શત્રુની જરૂર જ નથી રહેતી. ક્રોધ સમસ્ત સંસારને વિપક્ષી બનાવી મૂકે છે તથા બધાં સગાંવહાણાંઓને પણ વિકૃત કરી દે છે. ક્રોધ અને વિષધર અજગર એકસરખા છે. જેવી રીતે સર્પ જોઈને મનુષ્ય ડરી જાય છે તેવી રીતે ક્રોધી મનુષ્યોથી પણ લોકો ડરે છે અને ઉદ્વિગ્ન બને છે. ક્રોધી મનુષ્યને હિતાહિતનું જ્ઞાન નથી રહેતું. અનેક મનુષ્યો ક્રોધમાં આવી જઈને આત્મહત્યા કરી નાખે છે. ક્રોધ સાક્ષાત્ કૃતાન્ત સ્વરૂપ છે. ક્રોધી મનુષ્યને કદિ પણ શાંતિ નથી મળતી; તે હંમેશાં અસુખ અને અસ્વસ્થતા અનુભવે છે. શાંતિ નહિ હોવાથી જીવન વૃથા વિડંબનારૂપ થઈ પડે છે તેથી પ્રત્યેક વ્યક્તિએ ક્રોધનો સર્વથા પરિત્યાગ કરવો જોઈએ.

ઠીક, ક્રોધનું સ્વરૂપ ઉપર બતાવ્યું તેવું છે; પરંતુ તે સંબંધમાં એમ વિચાર કરવામાં આવે કે બીજા ઉપર ક્રોધ કરવાનું શું પ્રયોજન? પોતાની જ મનોવૃત્તિઓને નીચ કાર્યોમાં પ્રવૃત્ત થતી રોકવામાં ક્રોધ કરવો જોઈએ. એમ કરવાથી મનોનિયંત્રણ થશે. અને ક્રોધ સફલીભૂત થઈને મિત્ર તરીકેનું વર્તન કરશે.

ક્રોધો મૂલમનર્થનાં ક્રોધઃ સંસારબન્ધનમ્ ।

ધર્મધ્યયકરઃ ક્રોધસ્તસ્માત્ ક્રોધં વિવર્જયેત્ ॥

૩૨૪

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

क्रोधो हि शत्रुः प्रथमो नराणां, देहस्थितो देहविनाशनाय ।
यथा स्थितः काष्ठगतो हि वह्निः स एव वह्निर्दहते शरीरम् ॥

(૩) લોભ.

લોભના આકાર, પ્રકાર અને સ્વભાવાદિ અતીવ ભીષણ છે. સમસ્ત સંસારના ઐશ્વર્યની પ્રાપ્તિ થાય તો પણ તેની તૃપ્તિ થતી નથી. લોભ કરતાં વધારે મોટું પાપ બીજું એક પણ નથી. લોભથી બુદ્ધિ વિચલિત બને છે અને વિષય-લિપ્સા પ્રાદુર્ભૂત થાય છે. વિષયલોભ મનુષ્યને ક્યાંય પણ સુખ નથી મળતું; ખરું કહીએ તો સુખ એને છોડીને દૂર ચાલ્યું જાય છે. લોભી મનુષ્ય હમેશાં લુબ્ધ વસ્તુની જ શોધમાં લાગ્યો રહે છે, એટલા માટે લોભી મનુષ્યનું સુખ આકાશ કુસુમવત્ અથવા સ્વપ્ન કલ્પનાવત્ નિતાંત અદૃશ્ય અને અસંભવિત હોય છે તેથી કરીને લોભનો સર્વથા પરિત્યાગ કરવો જોઈએ.

હવે દ્રવ્યોપાર્જનમાં અત્યંત લોભ રાખવામાં આવે છે, તેને બદલે આપણા સંસાર વ્યવહાર સારી રીતે ચાલી શકે એટલું દ્રવ્ય પ્રાપ્ત કરવાની ઇચ્છા રાખવી અને પછી પરમાત્માના નામસ્મરણ તથા ધ્યાન ચિંતનમાં લોભ વધારવો એ લોભનો સદુપયોગ છે. પ્રભુના નામનું ગમે તેટલું વધારે ને વધારે ભજન-સ્મરણ હોય તો પણ તેમાં કદિ સંતોષ ન માનતાં વધારે ને વધારે ભજન કીર્તન થાય એવો લોભ રાખવો જોઈએ. એમ કરવાથી એ લોભ અદ્વિતીય મિત્રભાવ સિદ્ધ કરે છે. પ્રભુના નામસ્મરણનો મહિમા અગાધ છે. આમ બને તો લોભ ખરાબ નહિ, પણ ઉત્તમ મિત્ર ગણાય.

लोभमूलानि पापानि, रसमूलानि व्याधयः ।

इष्टमूलानि शोकानि, त्रीणि त्यक्त्वा सुखी भव ॥

लोभश्चेदगुणेन किं पिशुनता यद्यस्ति किं पातकैः ।

सत्यं चेत्तपसा च किं शुचिमनो यद्यस्ति तीर्थेन किं ॥

सौजन्यं यदि किं गुणैः स्वमहिमा यद्यस्ति किं मण्डनैः ।

सीद्धिद्या यदि किं धनैरप्यशो यद्यस्ति किं मृत्युना ॥

(૪) મોહ.

મોહ તો એક બલા છે. તેમાં ફસાયેલા મનુષ્યને કર્તવ્યાકર્તવ્યનું જ્ઞાન રહેતું નથી. મોહની જાળ સર્વથા વિનાશકારી છે. રૂપ, ધન તથા માનમાં મોહ રાખીને સંસારનાં અન્ય કાર્યો તથા ભગવત્પ્રાપ્તિના પ્રયત્નો ભૂલી જવા એ કરતાં બીજા સ્થળોમાં જરૂર પૂરતો મોહ રાખીને સાચે સાચો સંપૂર્ણ મોહ પરમા-

આત્માના છ ભયાનક શત્રુ.

૩૨૫

તમાના સુંદર મુખારવિંદમાં રાખવો અને તેની મધુરી મૂર્તિ ઉપર મોહિત બનવું એ સર્વશ્રેષ્ઠ તેમજ જ્ઞાની પુરૂષનું કર્તવ્ય છે. એમ કરવાથી આ જગતના સઘળાં સુખ દુઃખ આપોઆપ ભૂલાઈ જાય છે. એટલું તો ચોક્કસ છે કે જેના ઉપર આ સંકિત થાય છે તેની પ્રાપ્તિ જરૂર થાય છે અર્થાત્ જે વસ્તુ નિરંતર ચિત્તમાં વાસ કરી રહે છે, જેની સ્મૃતિ ઘડીભર પણ ભૂલાતી નથી, જે કદિ પણ કોઈ રીતે હૃદય-માંથી નીકળતી નથી, તેની પ્રાપ્તિ એક દિવસ અવશ્ય થાય છે. જે પરમાત્માના સ્વરૂપનું અહોનિશ ચિંતન થતું હશે અને તેના ઉપર પ્રીતિ વધતી જતી હશે તો તે મનુષ્ય એક વખત તેવો થશે.

જે મનુષ્ય પરમાત્માના આત્મદર્શન કરવા ચાહતો હોય, જે હમેશાં સાચું સુખ ભોગવવા ઇચ્છતો હોય, જે ભવબંધનમાંથી છૂટવા ઇચ્છતો હોય તેણે કાંચન કામિનીમાં આસક્તિ બિલકુલ રાખવી ન જોઈએ. જે માણસ તેની અંદર મનને લગાવી રાખે છે તેને કદિપણ સિદ્ધિ નથી મળતી. ભગવાન તેનાથી દૂર રહે છે.

જે મનુષ્ય દુઃખોથી દૂર રહેવા ચાહતો હોય. આત્યંતિક સુખ પ્રાપ્ત કરવા ચાહતો હોય તો તેણે અનિત્ય અને નાશવંત પદાર્થોથી અલગ રહેવું જોઈએ, તેની અંદર મોહ ન રાખવો જોઈએ. સ્ત્રી, પુત્ર, ધન, યૌવન અને સ્વામિત્વ વિગેરે સઘળું અનિત્ય છે. એ બધું આજે છે અને કાલે ન રહે એવો સંભવ છે. સ્ત્રી, પુત્ર વિગેરે સંબંધીઓ આપણા હંમેશનાં સંગાથી નથી. આજે આપણે અને તેઓ ધર્મશાળાના મુસાફરોની માફક ભોગા થયા છીએ, પણ ફરી કદિ ભોગા થવાની આશા નથી. આજે એ બધાનો સંયોગ થયો છે, તો કાલે એ બધાનો વિયોગ જરૂર થવાનો. એ તો શું પણ જે કાયાને આપણે સૌથી અધિક ચાહીએ છીએ, જેનું ખૂબ રક્ષણ કરીએ છીએ, જેને સ્વચ્છ સુંદર રાખવાના પ્રયત્નો કરીએ છીએ તે પણ એક દિવસ આપણાથી અલગ થઈ જવાની. એક ક્ષણમાં જન્મ થાય છે, બીજા જ ક્ષણે નાશ થાય છે. જે અજ્ઞાની મનુષ્ય એવા નાશવંત પદાર્થો ઉપર રાગ કરે છે તેને દુઃખોના ખાડામાં જરૂર પડવું પડે છે. એટલામાટે બુદ્ધિમાન વિચારવંત ડાહ્યા મનુષ્યે લોક-પરલોકની અસારતા તથા સંયોગ-વિયોગનો વિચાર કરીને અનિત્ય પદાર્થો ઉપર પ્રેમ ન કરવો જોઈએ. તેણે તો હંમેશાં નિત્ય, અવિનાશી પરમાત્મા સાથે જ પ્રેમ કરવો જોઈએ; એજ પ્રેમ તેને ભવસાગરથી પાર ઉતારનાર દ્રઢ નૌકા સમાન છે. માટે મિથ્યા મોહમાં ફસાઈને આ દુર્લભ મનુષ્યદેહ એળે ન શુમાવો. જુઓ, માથે કાળ નાચી રહ્યો છે, એક શ્વાસોશ્વાસનો પણ વિશ્વાસ ન કરો. તેથી ગફલત છોડીને, આ દેહને ક્ષણભંશુર સમજીને બીજાનું બને તેટલું ભલું કરો અને માત્ર પરમાત્મામાં જ મન લગાડો; કેમકે એનો જ સંબંધ સાચો છે અને બીજા સર્વ સંબંધ ખોટા છે.

ચાલુ—

પ્રકીર્ણ.

વિશ્વ અનાદિકાળનું હોવાથી તેના ઉપર અનેક ઇતિહાસો લખાયા અને લુંસાયા; તેમજ વર્તમાનના અહિંસાત્મક અસહકાર આઝાદીની હિંદી પ્રજાની રાજ્ય સાથે ચાલતી અપૂર્વ લડતનો ઇતિહાસ જગતના પાનાપર અલૌકિક રીતે લખાશે અને લવિષ્યમાં દુનિયાની કોઇપણ પ્રજા તે વાંચી અભય થશે. હથીઆર વિનાની પ્રજા સામે તેની અહિંસાત્મક શાંત લડત સામે કોઇપણ રાજ્ય કે પ્રજા હથીઆર ઉપાડે તો તે ન્યાયનીતિની લડત કહેવાય નહિં. તેમ કુદરત પણ તેની કસોટી કરી જામેલી સત્તાના પાયા ઢીલા કરે અથવા તેને છેવટ નમતું આપવું પડે, તેવો પલટો કુદરતી રીતે થયા સિવાય રહેતો નથી તેટલુંજ નહિં, પરંતુ અહિંસાત્મક લડત લડનારી પ્રજાને કુદરતી રીતે નવીન ચેતના શક્તિ પણ પ્રાપ્ત થયા સિવાય રહેજ નહિં. તેટલુંજ નહિં પરંતુ તે પ્રજાનો સર્વાંગ વિકાસ થતાં અનેક આઘાત પ્રત્યાઘાતોમાંથી પસાર થવું પડે. આવી કસોટીનો વખત અત્યારે ફિદ્દને આવ્યો છે. આજે ત્રણ ત્રણ માસ થયા સામે ચાલી રહેલી રાક્ષસી ત્રાસનીતિ સામે વિજય મળતો જાય છે. જેમ જેમ ચળવળને દબાવવા હિંદી સરકાર અનેક નવા નવા કાયદાના શસ્ત્રો ફેંકે છે તેમ તેમ વ્યાપારીઓ પોતાની આવક અને ધંધાને ભોગે અહિંસાત્મક લડતની પડખે ઉભા રહી સામે ઉભા રહી તેઓ પણ કસોટીમાંથી પસાર થતા જાય છે. એક માણુ દેશમાં ચોતરફ શાંતિને રચાને અશાંતિ, સમૃદ્ધિ ને બદલે દીનતા અને દિવસાનુ દિવસ કરંણુ જનક, ત્રાસદાયક કરંણુ વાતાવરણુ સંભળાતા જણાતા હોય તેવા હિંદના અમંગળ પ્રસંગે જૈનકામ જમણા કે તેવા આનંદના પ્રસંગો ઉજવે તે નજ શોભે, તેને માટે ઉચિત અનુચિત પ્રસંગ વિચારવાની જરૂર છે. હિંદની પ્રજા માંહેલા અનેક આપણા બંધુઓ-જેમાં આપણા જૈન-બંધુઓ પણ છે તેઓ જોલમાં સળડતા હોય, અનેક ઉપર ત્રાસદાયક માર પડતો હોય, સમાજમાં વધી પડેલી એકારી દેખાતી હોય, દેશની ડામાડોળ રિયતિ અને હૃદયને કંપાવી નાંખે તેવો ત્રાસ વર્તી રહ્યો હોય ત્યારે સમાજમાં ઉપરોક્ત પ્રસંગો કરવા તે તો હૃદયની નિષ્કુરતા-દયા હિનતાપણુંજ ગણાય. પરંતુ સમય ઓળખી હિંદની જૈન સમાજે આ વખતે હિંદની આ અહિંસક લડતને તન મન ધનથી ટેકા આપી, સમય ઓળખી તેવા પ્રસંગોએ તે બંધ કરી થતા ખર્ચોની રકમ આ અહિંસાત્મક આઝાદી-દેશની મુક્તિના કોઇપણ કાર્યમાં મોકલી આપી પ્રજા તરીકેનું પોતાનું કર્તવ્ય સુકવું ન જોઇએ.

સુધારો.

આત્માનંદ પ્રકાશ અંક ૧૦ માં લેખ પાટણના જૈન જ્ઞાનભંડારો-લેખક મગનભાઇ ભા. આમીન. પા. ૨૫૪ કોટી ૧૯ મી. ઉદયનામા મંત્રી તથા ખીજ આગેવાનો પાટણથી આ ભંડાર ખસેડી જેસલમેર લઇ ગયા હતા, પરંતુ અજયપાળ રાજના વખતમાં ઉદયનમંત્રી હતા નહિં જેથી ઉદયનમંત્રીએ ખસેડ્યો તે વાત સંભવતી નથી.” આ પ્રમાણે પરમ કૃપાળુ મુનિરાજ શ્રી હંસવિજયજી મહારાજે સુધારો જાપવા માટે કરેલી આજ્ઞા માટે આભારી છીએ.

સ્વીકાર-સમાલોચના.

૩૨૭

સ્વીકાર-સમાલોચના.

૧ સ્તવનાદિ સંગ્રહ—આચાર્ય શ્રીમદ્ બુદ્ધિસાગર સૂરીશ્વરજીકૃત, પ્રકાશક ગાંધી આત્મારામ ખેમચંદ તથા સંઘની કેશવલાલ નાગજીભાઈ સાશ્વંદ કિંમત પાંચ આના. આચાર્ય શ્રી બુદ્ધિસાગરજી મહારાજની કૃતિના ગ્રંથમાળાના બુદ્ધ બુદ્ધ અથોમાંથી ચૂંટણી કરી આ લઘુગ્રંથ રૂપે પ્રકટ કરવામાં આવેલ છે. આ પુસ્તકમાં ચૈત્યવંદનો, સ્તવનો, સ્તુતિયો, સંજ્ઞાઓ, કાવ્યો, બજનો વગેરે કે જોનો આ લઘુ પુસ્તકમાં સમાવેશ કરેલ છે તે ભાષા સરલ, પદો રસિક છે. ઉક્ત આચાર્યશ્રીની કૃતિના પદો, સ્તવનોના સારા શુભરાતમાં જોન અને જોનેતરે તેનો લાભ લે છે. યાત્રાના સ્થળોએ બકિત માટે એક સારું સાધન છે.

— • —

૨ કોહારી મગનલાલ જૂરાભાઈ શ્રી જોન થેતાંબર મૂર્તિપૂજક વિદ્યાર્થીભવન લીંબડી. આઠથી ગાળીયારમાં વર્ષ સુધીનો અહેવાલ પ્રકટકર્તા—શાહુ ભગવાનલાલ હરખચંદ તથા મોહનલાલ જૂરાભાઈ દોરી માનદ્ મંત્રીઓ. આ સંસ્થાની ચારવર્ષની કાર્યવાહીનું સવિસ્તર વર્ણન આવક ભવક, દ્વિસ્રાજ સરવૈયા સાથે આ રીપોર્ટમાં આપવામાં આવેલ છે. કાઠીયાવાડમાં ઝાલાવાડ પ્રાંત ન્યારે કેળવણીમાં પછાત હતો અને જે વખતે જરૂરીયાત હતી, તેવા વખતે આ છાત્રાલયનો જન્મ આપનારા બંધુઓએ ઝાલાવાડમાં કેળવણીદાર પુસ્તક કચું એમ કહી શકાય લીંબડી શહેરના જોન ભાઈઓનો તેને માટે એક સરખો ઉત્સાહ, કાર્યવાહક કમીટીની દિવસાનુદિવસ વધતી જતી ખંત અને લાગણી-સેવા અને રાજ્યની સહાય અને પ્રેમ એ ત્રિપુટીથી જ આ સંસ્થા તેના રિપોર્ટમાં ખતાવ્યા પ્રમાણે દિવસાનુદિવસ પ્રગતિ કરી રહી છે. જોનોની વસ્તીવાળા પ્રાંત, જીલ્લા કે સારી વસ્તીવાળા શહેરમાં દરેક સ્થળે આવા વિદ્યાર્થી ભવનોની જરૂર છે એમ હવે જોન પ્રજા જાણી ચુકી છે. આ વિદ્યાર્થીભવનના રીપોર્ટમાં દરેક દરેક હકીકતો આપેલી હોવાથી તેના જિજ્ઞાસુઓને માહિતી મળવા સાથે તેના અભ્યાસીઓ તેની વિશેષ ઉન્નતિ માટે સૂચનાઓ પણ કરી શકે ! સુંદર જિનાલય અને વાંચનાલય વગેરેનો પણ સારો લાભ લેવાય છે, તેમ રીપોર્ટ પરથી જણાય છે. ધાર્મિક શિક્ષણ અને સામાન્ય રીતે સંગીતનો અભ્યાસ પણ વિદ્યાર્થીઓને કરાવાય છે તે યોગ્ય છે. રીપોર્ટમાં જણાવ્યા પ્રમાણે કાર્યવાહકોએ ભવિષ્યના કેટલાક મંતવ્યો આ સંસ્થામાં દાખલ કરવાના જણાવ્યા છે તે અધિષ્ઠાયક દેવો પાર પાડે તેમ ઇચ્છીયે છીયે. સુપરીન્ટેન્ડેન્ટ મી. દલપતરાય વિકૃલદાસ મહેતા પણ ઉત્સાહી અને ખંતીલા છે. વ્યવસ્થા યોગ્ય છે, વહીવટ યોગ્યવટવાળો છે. એકંદર રીતે સુગવસ્થિત કાર્યવાહી છે. દરેક જોન બંધુઓએ યથાયોગ્ય મદદ આપવાની જરૂર છે, ભવિષ્યમાં અમે તેમની ઉન્નતિ ઇચ્છીયે છીયે.

૩૨૮

શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ.

મુનિરાજ શ્રી ઉત્તમવિજયજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ.

ગયા માસની તા. ૨૦ મીના રોજ રાત્રિના સાડા આઠ વાગતે લાંબા વખતની બિમારી ભોગવી મુનિરાજશ્રી ઉત્તમવિજયજી મહારાજ સમાધિ પૂર્વક કાળધર્મ પામ્યા છે. ઉક્ત મહાત્માની જન્મભૂમિ પાટણ હતી. અને તેઓશ્રી પ્રાતઃસ્મરણીય શ્રી વૃદ્ધિચંદ્રજી મહારાજના શિષ્ય હતા. પચાશ વર્ષ ઉપરાંત નિરતિચારપણે ચારિત્રનું પાલન કર્યું હતું. વર્તમાન કાળમાં વયોવૃદ્ધ શાંત, દીર્ઘકાળ દીક્ષીત મહાપુરૂષોની ખોટ પડતી જાય છે. મુનિરાજ શ્રી ઉત્તમવિજયજી મહારાજ ભદ્રિક પરિણામી મીલનસાર અને ચારિત્રપાત્ર મુનિવર હતા. તેઓશ્રીના સ્વર્ગવાસથી મુનિમંડલ અને ભાવનગરના જૈનસંઘમાં એક મુનિરત્નની ખોટ પડી છે. મહારાજશ્રીના નિર્વાણ મહોત્સવ સારી રીતે કરી ભાવનગર જૈનસંઘે સારી ગુરૂભક્તિ કરી છે. સમયને અનુસરી સ્વદેશી વસ્ત્ર-ખાદી અને સુવર્ણના પાનાથી માંડવીને શણગારવા માં આવી હતી જે દાખલો બેસાડયો હતો. આખાલવૃદ્ધ સર્વ કોષ્ટએ શ્રમશાન યાત્રામાં ભાગ લીધો હતો. તેઓ શ્રીની છેલ્લી ભક્તિ નિમિત્તે મોટા જિનાલયમાં જેઠ વહી ૧૩ થી અઠ્યાઈ મહોત્સવ શરૂ કરેલ છે. તેઓશ્રીના પવિત્ર આત્માને અખંડ શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ તેમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

મુનિરાજ શ્રી હેમવિજયજી મહારાજનો સ્વર્ગવાસ.

ન્યયાલોનિધિ શ્રીમદ્ વિજયાનંદ સૂરિશ્વરજીના સમુદાયના શાંતમૂર્તિ મુનિરાજશ્રી હેમવિજયજી મહારાજના શિષ્ય મુનિરાજશ્રી હેમવિજયજી મહારાજ અકસ્માત ઘોડાના વગાડવાથી માત્ર આઠ દિવસની બિમારી ભોગવી તા. ૪-૭-૩૦ ના રોજ સમાધિપૂર્વક કાળધર્મ પામ્યા છે. ઉક્ત મહાત્માશ્રી શુભારે પાંત્રીશ વર્ષના દીક્ષિત હતા. છેવટ સુધી નિરતિચારપણે સંજમવહન કર્યું હતું. સ્વભાવે સરલ, શાંત ક્રિયાપાત્ર અને ભદ્રિક પરિણામી હતા. તેઓના સ્વર્ગવાસથી એક મુનિરત્નની ખોટ પડી છે. તેમના પવિત્ર આત્માને પરમ શાંતિ પ્રાપ્ત થાઓ એમ પરમાત્માની પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

શ્રી ચંદ્રપ્રભુસ્વામીનું ચરિત્ર.

પ્રભુજીના પ્રથમ ગણધર દત્તાના પૂર્વભવનું અલૌકિક વૃત્તાંત, શ્રી ચંદ્રપ્રભુસ્વામીના ત્રણ ભવોનું સુંદર અને મનોહર ચરિત્ર, સાથે દેવોએ કરેલ પ્રભુના જન્મમહોત્સવ વગેરે પંચકલ્યાણોનું અને તે વખતની અપૂર્વ બહિતનું રસિક, ચિત્તાકર્ષક અને વિસ્તારપૂર્વક વર્ણન, પ્રભુજીએ જ્ઞાન, શીખણ, તપ, ભાવ, આરવત અને તત્ત્વો ઉપર અપૂર્વ દેશના સાથે જણાવેલ અનેક કથાઓ, વિવિધ ઉપદેશથી ભરપૂર એકંદર ત્રીશ બોધપદ કથાઓથી ભરપૂર આ ચરિત્રની રચના છે. કાલિન સોળ પેંછ ચારશેઠ પાનાનો ઉંચા એન્ડ્રીક પેપર ઉપર, સુંદર ગુજરાતી ટાઇપમાં છપાઇ, સુંદર બાઇડીંગથી અલંકૃત કરેલ આ ગ્રંથ છે. કિંમત રૂ. ૧-૧૨-૦]

(પૂજ્ય શ્રી સંવદાસગણિ-વાચકનિર્મિત.)

॥ શ્રી વસુદેવહિણિડ પ્રથમખણડમ્ ॥

સંપાદકો તથા સંશોધકો-આઘ્યાત્મીય ન્યાયામોનિધિ શ્રીમદ્વિજયનંદસૂરીશ્વરજી શિષ્ય-રત્ન પ્રવર્તકજી મહારાજશ્રી કાન્તિવિજયજી મહારાજના શિષ્ય પ્રશિષ્યો મુનિરાજ શ્રી ચતુરવિજયજી મહારાજ તથા મુનિરાજ શ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ.

આ ગ્રંથના પ્રથમ ખંડનો પ્રથમ અંશ મૂળ (પ્રાકૃત) ભાષામાં આજે પ્રકટ થાય છે. આ પ્રથમ અંશમાં સાત લંબકો આવેલા છે. આ ખંડના કર્તા મહાત્માનો પરિચય અને તે કૃત્ત્વો ઉચ્ચ ક્રાંતિનો છે તે બીજા ભાગમાં આપવામાં આવશે. આ ગ્રંથ જૈનોના પ્રાચીનમાં પ્રાચીન કથા સાહિત્યમાંનું એક અણુમોલું રત્ન છે. અનેક પુત્રઓમાં, ગ્રંથો વિગેરેમાં ઘણું સ્થળે આ ગ્રંથની સાધતો અપાય છે; કે જે પ્રકટ થવાની જોનેતર સાક્ષરો, જોનધર્મના યુરોપીયન અભ્યાસીઓ અને વિદ્વાન મુનિ મહારાજઓ તરફથી રાહ જોવાતી હતી. આ ગ્રંથના ઉત્તરોત્તર ભાગો છપાયે જાય એવા ઉદ્દેશથી આ ગ્રંથની કિંમત રૂ. ૩-૮-૦ સાડા ત્રણ રૂપૈયા રાખેલ છે. ઉંચા કોણથી લાપન જીલ્લાના પેપર (કાગળ) ઉપર, નિર્ણયસાગર પ્રેસમાં સુંદર શાસ્ત્રી વિવિધ ટાઇપો [બાઇટરો] માં છપાવેલ છે. ઇતિહાસિક પ્રાચીન કથા સાહિત્યના આ ગ્રંથનું ગુજરાતી ભાષાતર કરાવી પ્રકટ કરવા આ સભાની ઇચ્છા છે, મનુષ્યજન્મનું સાર્થક કરવાની ઇચ્છાવાળા ખંડુએ ભાજ લેવા જેવું છે. તેમની ઇચ્છા પ્રમાણે સીરીઝ તરીકે, અડધી કિંમતે, કે ભેટ તરીકે સભા તે તે રીતે સાહિત્ય પ્રકટન અને પ્રચાર કરવાનો પ્રયત્ન કરી શકશે.

શ્રીવિમલનાથ પ્રભુનું ચરિત્ર.

શ્રી વિમળનાથ મહારાજના પૂર્વભવો સહિતનું સંપૂર્ણ ચરિત્ર, સાથે ધર્મનો પ્રભાવ, લેહો, શ્રાવકના મતોના અધિકાર અને જોનધર્મના શિશ્યોનું સુંદર ઉપદેશ વિવિધ પાંત્રીશ કથાઓ સહિત આપેલ છે. ગ્રંથની રચના અલૌકિક હોઈ વાચકના આત્માને શાંત રસ પ્રગટાવી, મોક્ષ સન્મુખ લઈ જાય છે. આ સાદા ત્રણશેઠ પાનાનો ગ્રંથ સારા કાગળો ઉપર સુંદર ગુજરાતી ભાષામાં છપાવી કપડાના બાઇડીંગથી અલંકૃત કરેલ છે. કિંમત રૂ. ૧-૧૨-૦ પોસ્ટેજ જુડું.

શ્રી. રામનારાયણ પાઠક.

“ ગુજરાતની સુવાન સૃષ્ટિમાંથી ભૂતકાળના વૃદ્ધોને શાણપણનો નમૂનો જોઈતો હોય તો શ્રી રામનારાયણ પાઠકનું જ નામ દઈએ. બધી બાબતનો સરખો તોલ કરીને નિર્ણય જોલે. બધાનું સમાધાન થાય અને કોઈને કટુતાનો સ્પર્શ ન થાય એવી રીતનો વાણી પ્રયોગ એકલા બટુભાઈને જ આવડ્યો છે. એમને રામનારાયણ પાઠક કરતાં જોએ બટુભાઈ તરીકે ઓળખે છે તે એ વાણી પ્રયોગનાં ઊંડાં મૂળ તેમના હૃદયની સીઠાશ સુધી પહોંચેલાં જોઈ શકે છે. નિખાલસ, સરળ અને મધુર સ્વભાવના બટુભાઈ ગુજરાતના અગ્રેસર સાક્ષર અને વિદ્વાન તો છે જ, પરંતુ એક સમર્થ વિચારક તરીકે પણ એમનું સ્થાન અનોખું જ છે. એક વાર તેમણે જ કોઈ પ્રસંગે કહેલું કે ગુજરાતને આજે સૌથી વધારે જરૂર હોય તો વિચારકોની છે. જે દેશને ઝાઝા વિચારકો મળી રહે છે તે દેશનો વિકાસ સૌથી વધુ થાય છે. તેમને વાંચેલા વિચારોની પુનરાવૃત્તિ ગમતી નથી. પોતાના જ વિચારોની વેલોની વેલો ઉગાડવામાં તેમને બહુ આનંદ પડતો હોય એમ લાગે છે. સંસારી તરીકે એમણે બધી જ જાળો આટોપી લીધા પછી મોટે ભાગે તેઓ વિચારક તરીકે જીવન ગાળે છે. અભ્યાસ અને સંશોધન પણ પોતાના વિચારોના સમર્થન માટે જ કરતા હોય એમ લાગે છે. પ્રૌઢ અને ચિંતનશીલ જીવન માટે એટલું બધું મમત્વ હોવા છતાં જ્યારે દેશના ધર્મયુદ્ધ કાળે મહાત્માજીએ ધીર વીરોને સાદ દીધા ત્યારે બટુભાઈએ પોતાનું નામ આપતાં જરાય વિલંબ કર્યો નહિ. એ રીતે પોતાના પ્રિયમાં પ્રિય વિષયનો પણ લોગ આપી તેઓ ઘોળકા તાલુકામાં લડતનું કામ કરવા જોડાઈ ગયું. ગુજરાતમાં અત્યાર સુધી સાક્ષરો કે વિદ્વાનો માત્ર યુસ્તકો લખી બહુનાર નિષ્કંઠ જીવો ગણાતા હતા તે વાત તેમણે જોડી પાડી અને ઘોળકા ધંધુકાની વસ્તીને ખાતરી થઈ ગઈ કે બટુભાઈ જેવા સાક્ષરોમાં પણ વ્યવસ્થા, ચીવટ અને કામની યોજના કોઈ પણ વ્યવહારકુશળ માણસ જેવી જ છે. તેમના કામની સંખીનતા સરકારને ખુશી એટલે જ તેમને પોતાની જેલના અતિથિ તરીકે જોડી લીધા. ”

શ્રી. રવીશંકર રાવળ.